

JULKA ZATISNE OČI, PA VIDI VSE TRI, KAKO SEDIJO ZA MIZO IN SE POGOVARJAJO. MOŽA RUDIJA SO USTRELILI VERMANI BLIZU HIŠE, PADEL JE BRAT FILIP, NA DAN SVOBODE PA SE JE KONČALO ŽIVLJENJE TRETJEMU BRATU. RAZGOVOR S PARTIZANSKO MAMO JULKO

OBJAVLJAMO NA ČETRTEI STRANI.

POVSOD, KODER SVA POTRKALA, SO SE RAZVESELILI NAJINEGA OBISKA. BILE SO TO S STOTERIMI OBISKI STKANE VEZI ČLOVEKEGA

RAZUMEVANJA IN TOPLINE IN ŠELE OB TAKEM SPOZNAVANJU SE ČLOVEKU ODPRO OČI, KAKŠNO ODGOVORNO DELO OPRAVLJA PATRONAŽNA SLUŽBA. VEČ O TEM BERITE V REPORTAŽI OBISKALA JIH JE SESTRA TONČKA, KI JO OBJAVLJAMO NA PETI STRANI.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1980

1119890782.8

COBISS

Leto III
Številka 8
Avgust 1980

SAVINJSKI OBCAN

„Savinjski občan“ izdaja Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Žalec

Ureja uredniški odbor: Jan Jože (glavni urednik), Trstnjak Lojze (odgovorni urednik), Golob Elza, Ježovnik Franc, Debelak Ivo, Rojnik Vlado, Vidmar Marjan, Praprotnik Marta, Čulk Vika, Urbančič Barbka, Kučer Lojze, Špeglič Franc, Kotnik Anton.

Naslov uredništva: Žalec - telefon 710-671.

Grafična priprava: ČZP Dolenjski list, Novo mesto.
Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana.

Naklada: 11.000 izvodov

Po sklepu republiškega sekretariata za informacije št. 421-1/72 je časnik „Savinjski občan“ oproščen prometnega davka.

Miloš Prosenc mladim kmetom

Vransko je že četrtri gostitelj srečanja aktivov mladih združnikov, mladih kmetov, ki ste se odločili, da boste svoje življenje in delo povezali z zemljo in kmetijsko proizvodnjo.

Ta vaša snidenja dobivajo vse večji pomen. Izmenjavajte izkušnje, pogovarjate se o načrtih, skupaj rešujete probleme, s katerimi se srečujete.

To je dobrodošla oblika za še bolj organizirano delovanje kmečke mladine v aktivih mladih združnikov in v Zvezi socialistične mladine Slovenije. Prepričan sem, da je program vašega bivanja na Vranskem mnogo koristnejši, kot nekateri simpoziji raznih vrst, ki največkrat potekajo v elegantnih hotelih naših letovišč.

Z zavestnim razvijanjem samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov v kmetijstvu, si sami ustvarjate boljši jutri in ta jutri je lahko poln perspektive. Vem, da se proces deagrariacije nadaljuje in da se zmanjševanje kmečkega prebivalstva še posebej pozna na mladi generaciji. To pa je zahteva, da bodo ti, ki ostajajo, usposobljeni za produktivno delo, da bodo primerno strokovno usposobljeni in opremljeni, saj bo njihova ekonomska in socialna varnost izhajala iz vložene dela, iz njegovih rezultatov in ustvarjenega dohodka.

V nadaljevanju je tov. Prosenc naglasil, da tehnologija in

Miloš Prosenc

modernizacija siter osvobajata kmečko delo, vendar je to obenem tudi tako visok strošek, da si ga težko privoščijo vsako kmečko gospodarstvo. Pot k večji produktivnosti vodi zato preko združenega dela, sredstev in zemlje. Posameznik ne bo zmogel vseh rizikov, ki jih prinašajo vse večja vlaganja ter vse večja proizvodnja.

„Zato morajo že stare oblike solidarnosti“ je podčrtal tov. Prosenc, „med kmeti in dobri soseski odnosi danes preiti na sodelovanje v pridelovalnih skupnostih in v združni organizaciji. V teh in v organizacijah kooperantov pa bi morala biti osnovna skrb namenjena večji proizvodnji in večjim dohodkom v kmetijstvu ter trdnjšim odnosom med kmetom in njegovo zadrujo.“

Sedaj pa se še prevečkrat dogaja, da je ta prioritarna naloga potisnjena v drugi plan in so premnoge zadruge še premalo prežete z interesi kmetov in razvojem kmetijstva.

Samo večja proizvodnja in produktivnost ter dobra združna organiziranost predstavljajo trden temelj za izboljšanje ekonomskega in socialnega položaja kmeta, tako, da bo čim bolj enakovreden položaju z delavcem v združenem delu.

„Kmetijstvo“ je nadaljeval Prosenc, „dobiva v politiki stabilizacije še posebno pomembno mesto. Za sodoben svet in njegove razmere je prednostno vse, kar je povezano s kmečkim delom in proizvodnjo – to so zemlja, hrana, to so številne surovine za industrijo. Hrana je na svetovnem trgu vse dražja in prišli smo tako daleč, da z njo bogati izsiljujejo nerazvite, postala je orožje pritiskov in politične igre.“

Torej je nadaljnji razvoj kmetijstva in s tem proizvodnja hrane, strateškega pomena za naše nacionalno gospodarstvo, za našo obrambno neodvisnost. Pri uresničevanju kmetijske politike v praksi bi morala biti vsa naša ravnanja odraz takega spoznanja, kar pa se žal še vedno ne dogaja v dovolj veliki meri. V neposredni povezavi s tem je tudi naš odnos do sprejete zemljiške politike. S kmetijsko zemljo moramo začeti gospodariti veliko bolj odgovorno!

Ko je govoril o tem, da je treba z zemljo, s tem našim nacionalnim bogastvom smotrno gospodariti ter jo usposabljanje za visokoproduktivno ter organizirano tržno proizvodnjo, je dejal, da ekonomski ter družbenopolitični pomen uspešnega in celovitega nadaljnega razvoja kmetijstva narekuje tudi stalno navzočnost in organiziranost subjektivnih sil. „Mladi“, je dejal Prosenc, „morate v ZSMS, socialistični zvezi, v samoupravnih organih temeljnih združnih organizacij utirati nova pota tudi pri ustanavljanju skupnosti, pri prizadevanjih za ustrezno usposobljenost in izobrazbo pri utrjevanju odnosov v združnih organizacijah, skratka povsod, kjer se soočate s počasnostjo...“

(Povzetek iz govora sekretarja RK SZDL Slovenije Miloša Prosenca na srečanju mladih združnikov na Vranskem)

Hmeljska princesa

Takole sta se predstavila novo izvoljena hmeljarski starešina Franc Oset iz Drešnje vasi in hmeljska princesa Marjanca Lenko iz Trnave. Več o praznovanju hmeljarjev objavljamo na tretji strani.

Hmeljišča so kot obložena miza...

Napovedi hmeljarjev so se uresničile: hmeljišča so v teh dneh pred obiranjem podobna bogato obloženi mizi. Kobule se debelijo in veliko jih je, skratka obeta se dober pridelek zelenega zlata. Hmeljarji so se za najvažnejšo letno opravilo – obiranje – temeljito pripravili. Ročno obiranje hmelja, kot kaže naš posnetek, so že skoraj povsod uspešno nadomestili obiralni stroji. Tudi letos bo tako.

Pred taborskimi dnevi

Po proslavljanju 110-letnice II. slovenskega tabora v Žalcu, je prišlo do pobude, da bi vsako leto organizirali kulturne prireditve s primernim obsegom v počastitev te pomembne manifestacije Slovencev. Zamisel je bila sprejeta med kulturnimi delavci v Žalcu, podprla pa sta jo Občinska konferenca SZDL in Občinska kulturna skupnost. Program prireditve, ki ga objavljamo, bo potekal od 5. do 13. septembra in je tako bogat, po obsegu in vsebini, da bo pritegnil obiskovalce od blizu in daleč, tako kot tabor pred 112. leti.

Našo zamisel pa še posebej potrjuje dejstvo, da je tudi Republiška konferenca SZDL pristopila k proučevanju taborov na slovenskem. V Ljutomeru, kjer je bil prvi tabor, bo

urejena posebna muzejska zbirka, v kateri bo zajeto tudi gradivo I. tabora v

Žalcu. Nekateri dokumenti so bili pri nas pred leti že razstavljeni.

Tabori na Slovenskem še niso dovolj proučeni iz vseh družbenih vidikov, zlasti iz našega marksističnega pogleda. V razvoju slovenskega jezika, slovenske šole in Zedinjeno Slovenijo, so predstavljali pomemben mejnik. Skiciranje in izvedba taborov ter sprejemanje resolucij je za takratno obdobje predstavljalo revolucionarno dejanje. Vse to želimo podrobneje proučiti na simpoziju, katerega se bodo udeležili znani zgodovinarji, kulturni in politični delavci.

Občane in delovne ljudi naše občine vabimo, da se kar v največjem številu taborskih kulturnih dnevov udeležijo.

JANEZ MEGLIČ

Gospodarjenje v prvi polovici leta

Rezultati gospodarjenja v prvem polletju letošnjega leta v občini Žalec so dokaj spodbudni. Lahko bi rekli, da se je uspešno gospodarjenje v prvih treh mesecih nadaljevalo tudi v drugem četrtmesečju. Medtem, ko z resolucijo o družbenoekonomskem razvoju za leto 1980 predvidevamo 28 % porast celotnega prihodka je ta v prvem polletju porasel s 33 %, z istim odstotkom pa tudi dohodek. Čisti dohodek se je povečal za 32 % ob tem pa je pomembno, da je del čistega dohodka za osebne dohodke porasel manj (za 23 odstotkov) kot pa del, ki je namenjen za razširitev materialne osnove dela, ki se je povečal za 72 odstotkov. Takšno razmerje v delitvi čistega dohodka je povsem v skladu s stabilizacijskimi prizadevanji, predvsem pa z dogovorom o razporejanju dohodka za leto 1980, ki določa, da mora del dohodka za osebne dohodke naraščati za 25 % počasneje od rasti dohodka. Tudi rast družbenega proizvoda je večja od rasti, ki jo predvidevamo z resolucijo, saj resolucija predvideva 28 odstotno povečanje družbenega proizvoda, v prvem polletju pa se je povečal za 32 odstotkov.

Tudi gibanje števila zaposlenih je skladno z določilom resolucije. Medtem ko predvidevamo v letošnjem letu nekoliko bolj umirjeno rast števila zaposlenih, vsega 2 do 2,5 odstotka, se je v prvi polovici leta število povečalo le za en odstotek. Zelo pomemben je podatek, da se je družbeni proizvod na zaposlenega povečal za 30 odstotkov. Izgube so le nekoliko večje kot v istem obdobju lanskega leta in znašajo 5.372.000 dinarjev. Polovica te izgube je nastala pri Elektroprenosu Podlog, ostala pa v posameznih organizacijah „Hmezada“ in je v glavnem sezonskega značaja.

Čeprav so podatki za prvo polletje spodbudni, pa vendar ni nobenega razloga, da bi na osnovi teh postali pretirani optimisti. Zavedati se moramo, da lahko stabilizacijska prizadevanja ocenjujemo le skozi daljšo časovno obdobje in da bodo v drugem polletju letošnjega leta začeli veljati nekateri dodatni ukrepi, ki bodo zahtevali vlaganja maksimalnih naporov tudi v prihodnjem obdobju. Posebno pomembni so rezultati v uvozu in v izvozu, saj moramo v letošnjem letu v naši občini izvoz namanj izenačiti z uvozom. Gibanja v prvi polovici letošnjega leta pa niso povsem v skladu z zastavljenimi cilji predvsem na področju izvozne dejavnosti.

Tudi rezultati vseh naših organizacij združenega dela niso zadovoljivi, saj imajo posamezne organizacije mnogo nižje rezultate, kot občina v povprečju. Zlasti v teh bo potrebno skrbno in odgovorno zastaviti delo na vseh področjih z osnovnim namenom, da se izbeže do konca letošnjega leta.

J. JAN

Četrte kmečke igre na Vranskem

Letošnjega že tradicionalnega srečanja se je udeležilo nad 300 mladih kmetov in kmetic iz Slovenije. Na osrednji prireditvi je govoril sekretar predsedstva republiške skonference SZDL Slovenije Miloš Prosenec.

Kmečke igre na Vranskem postajajo množična in priljubljena manifestacija naše kmečke mladine. Letošnjih, ki so bile že četrte, se je udeležilo več tisoč ljudi - v glavnem kmetov iz vse Slovenije, nastopajočih pa je bilo čez 300 mladih.

Zanimivo je bilo tekmovanje koscev, grabljic in prikazovanje drugih kmečkih opravil, ki ob nagli mehanizaciji že izgubljajo svoj pomen. Dobro je, da jih ohranjamo. Še več pa je mladim pomenil posvet, sproščen pomenek o perspektivah in tegobah kmečkega poklica.

Na kmečkih igrah so sodelovali malone vsi kraji na Slovenskem, pa tudi mladi iz Trsta, Koroške in drugih krajev zamejstva. Lahko bi rekli, da so se organizatorji - v glavnem je bilo to Turistično društvo

Vransko - zelo potrudili, da je srečanje s kmečkimi igrami potekalo nemoteno in v splošno zadovoljstvo številnih obiskovalcev.

Med prireditvami, ki so se vrstile tri dni na Vranskem, naj omenimo razstavo fotografij o kmečkem življenju in lepota naših krajev, razstavo kmetijske in gospodinske opreme in tekmovanje mladih kmetic - gospodinj v pripravljanih izvornih kmečkih jedil. Prikaz košnje in drugih opravil je bilo v središču pozornosti. Na posvetu, ki ga je ob sodelovanju domačih prirediteljev organizirala republiška konferenca ZSM Slovenije, je tekla beseda o tem, kako kmečki mladini omogočiti učinkovito izobraževanje, da bo obvladala vse zahtevnejše naloge, ki jih nalaga na rame

kmeta sodoben način kmetovanja.

Pogovarjali so se tudi o tem, kako preprečiti odhajanje mladih z zemlje v druge poklice. Problem je zlasti na tistih kmetijah, kjer so sostali zgolj starejši ljudje, ki ne morejo več obdelovati zemlje.

Rešitev je v posodabljanju kmetijske proizvodnje in v postopni usmeritvi v tržno proizvodnjo. Na kmetijah, ki že imajo takšno proizvodnjo in vso potrebno mehanizacijo, mladi ne bežijo od doma, saj imajo na zemlji dobre perspektive za življenje.

Tudi z letošnjega srečanja so mladi kmetje in kmetice odnesli domov veliko koristnih napotkov, pa tudi nepozabnih spominov.

Tk. L.

Prizadevanje za uresničevanje politike ekonomske stabilizacije

Občinska konferenca ZKS Žalec je na 15. seji že v mesecu juniju podala politično presojo dosedanjega uresničevanja politike ekonomske stabilizacije v občini in hkrati pripravila usmeritve za delo na tem področju v bodoče. Naloge, ki jih vsebujejo zaključki občinske konference se sicer nanašajo tako na političnoizvršne organe občinskih družbenopolitičnih organizacij, osnovne organizacije ZK v OZD s področja gospodarstva in družbenih dejavnosti, samoupravnih interesnih skupnostih kot tudi na vse člane ZK, ki združujejo delo v raznih oblikah organiziranja. Na osnovi posameznih poročil je konferenca ugotovila, da so sicer vloženi resni napor za boljše gospodarjenje v naši občini, kar dokazujejo tudi rezultati gospodarjenja, vendar je prisotno dejstvo, da so se v mnogih temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih omejili le na izvajanje ukrepov sprejetih z resolucijami in drugimi predpisi, premalo pa so izvajane naloge, ki morajo biti pristone v posameznih organizacijah združenega dela na osnovi ugotovljenih lastnih razmer. Tudi v mesecu avgustu, ko so nam že znani rezultati gospodarjenja prvega polletja, mora biti naša aktivnost naravnana v začrtano smer uresničevanja ciljev, za katere smo se

dogovorili. Zavedati se moramo, da kljub temu, da ne gospodarimo slabo (polletni rezultati gospodarjenja so ugodni) so gospodarske razmere v širši družbeni skupnosti take, da si moramo prizadevati za nov polet, zavedati se moramo, da je nosilec preobrazbe lahko le delovni človek.

Osnovne organizacije ZK v vseh delovnih sredinah morajo tudi v naslednjem obdobju dajati akcijske pobude za konkretno presojo uresničevanja stabilizacijskih nalog v organizacijah združenega dela, zaostrovanje ekonomskih razmer zahteva širše angažiranje vseh delavcev v prizadevanjih za večjo produktivnost dela, zato ni mogoče prepuščati akcije in nalog le posameznikom.

Občinska konferenca ZKS Žalec se jes ob obravnavi problematike zavedala, da se morajo poleg gospodarstvenikov v oblikovanju novega v večji meri vključiti tudi znanstveno raziskovalni delavci ter institucije, predlaga vsem osnovnim organizacijam ZK v organizacijah združenega dela na področju gospodarstva, da posvečajo vso pozornost uveljavljanju inventivne dejavnosti in vzpodbujajo vse skupine in posameznike, da na osnovi lastnega znanja doprinesajo k racionalizaciji in intenzifikaciji proizvodnih procesov.

VERA OREŠNIK

Več kakovostne keramike iz Liboj

Za kolektiv Keramične industrije Liboje bi lahko zapisali, da praznuje 165-letnico obstoja keramike v znamenju novih stabilizacijskih prizadevanj, kako speljati gospodarjenje na pot večje donosnosti in razširitev izvoza.

V ospredju omenjajo srednjeročni razvojni program, v okviru katerega načrtujejo nekatere nove investicije. Vse so temeljito pretehtali in nedvomno bo iz te moke nastal kruh.

Prvotni tovarniški objekti za proizvodnjo keramike so deloma že porušeni ali rabijo za druge namene. Tovarno sta zgradila brata Schutz leta 1820 in s tem razširila proizvodnjo. Takratne tržne razmere so narekovale proizvodnjo štajerske kmečke keramike, ki je ob svoji uporabnosti bila tudi lepo poslikana.

Tovarno so po zadnji vojni modernizirali in širili v več etapah. Šele tretja etapa je omogočila normalnejše delovne pogoje. Povečali so proizvodnjo, napredovali so v dizajnu in vse to jim je odprlo vrata tudi za zunanja tržišča.

Fizični obseg proizvodnje so povečali od 4.400 ton v letu 1976 na 5.813 ton v tekočem letu, vrednost proizvodnje pa bo v tem času porasla od 97 milijonov na 230 milijonov dinarjev.

Medtem so preuredili stare in zgradili nove skladiščne prostore, strugarno II., zgradili objekt in pripravili vse za proizvodnjo grafitnih loncev, uredili keramično gmoto, nabavili veliko

nove opreme in opravili še druga dela. Poskrbeli so tudi za urejeno okolje.

VEČ KAKOVOSTNE KERAMIKE

V srednjeročni program so si zapisali izdatno povečanje proizvodnje keramike in sicer od 2624 ton na 4.163 ton v letu 1985. Razširitev proizvodnje keramike ima ekonomsko osnovo v za zdaj še nepokritih potrebah po gospodinski in dekorativni keramiki doma in na tujem.

V ta namen načrtujejo izgradnjo novega objekta z letno kapaciteto cca 1200 ton izdelkov. Poleg te naložbe bo

treba posodobiti notranji transport, zamenjati staro, dotrajano opremo ter mehanizirati vse tiste faze, ki so povezane s težkim fizičnim delom.

Večja in boljša proizvodnja obeta večji dohodek, ki se bo predvidoma povečal od 187 milijonov letos, na 350 milijonov dinarjev v letu 1985. Če upošteveno predvideno (3,1 %) stopnjo zaposlovanja nove delovne sile, bo tovarna imela (TOZD Keramika) ob izteku srednjeročnega programa 450 zaposlenih delavcev.

Izvoz bo v naslednjih letih močneje narasel in sicer letno za 9 odstotkov.

V TOZD Grafit bo možno z večjim asortimanom in racio-

nalnejšim delom povečati akumulacijo in dohodek. Ob koncu srednjeročnega obdobja naj bi se letna proizvodnja povzpela na 550 ton v vrednosti 376 milijonov dinarjev. Eno četrtno celotne proizvodnje bodo namenili na tuja tržišča.

V proizvodnji ploščic bodo izkoristili obstoječe kapacitete. Ob racionalnejši proizvodnji bo možno doseči večjo akumulacijo - celotni dohodek v tem TOZD-u se bo povzpela do leta 1985 na 54 milijonov dinarjev.

Ob vsem tem bodo libojski keramičarji v polni meri izkoristili svojo dolgoletno tradicijo dobrih proizvajalcev kvalitetne keramike.

Tk. L.

Taborski dnevi v Žalcu

PROGRAM PRIREDITEV

Petek, 5. septembra 1980 ob 18. uri:

Otvoritev razstave akademskega slikarja Janeza Bolke v Savinovem salonu v Žalcu

Sobota, 6. septembra 1980 ob 18. uri:

Odkritje skulpture HME LJARJA v Žalcu

Sreda, 10. septembra 1980 ob 17. uri:

Šolska kulturna društva občine Žalec se predstavljajo - v osnovnošolskem centru v Žalcu

Četrtek, 11. septembra 1980 ob 19. uri:

Koncert violinista Francija Rizmala v dvorani Osnovnošolskega centra v Žalcu

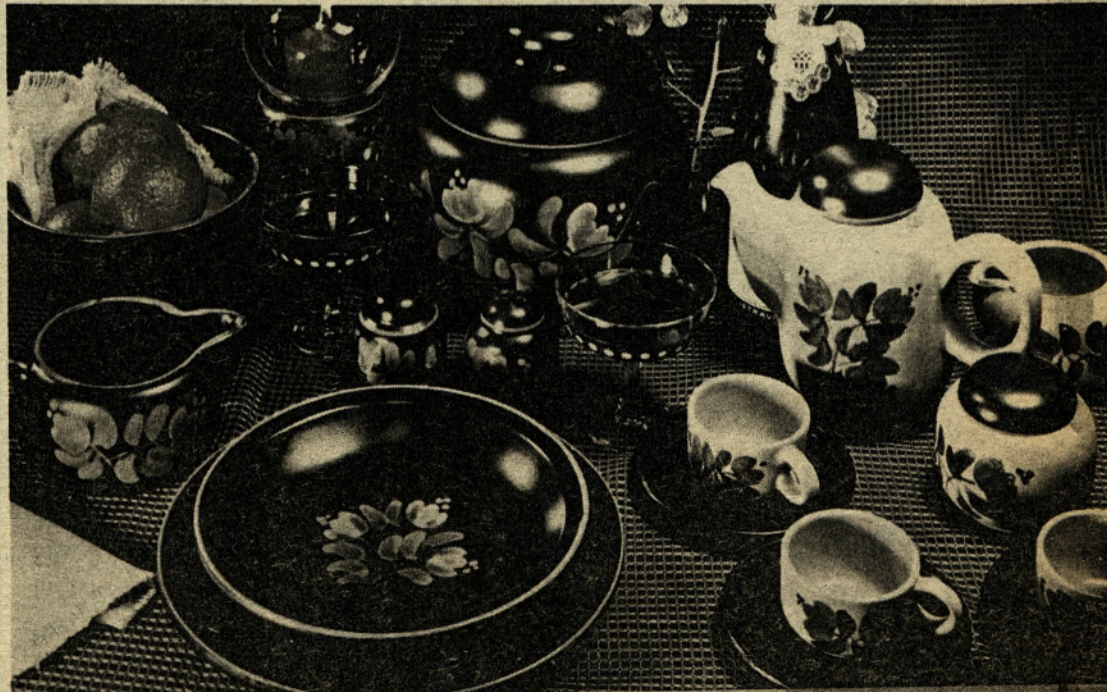
Petek, 12. septembra ob 9. uri:

Simpozij o pomenu slovenskega tabora v Žalcu v predavalnici osnovnošolskega centra Žalec - ob 19. uri:

Koncert učiteljskega pevskega zbora Slovenije v atriju osnovnošolskega centra Žalec

Sobota, 13. septembra ob 19. uri:

Koncert godbe na pihala Zabukovica v atriju osnovnošolskega centra Žalec

Keramika iz Liboj

Svečano praznovanje krajevnega praznika v Vinski gori

Zadnje nedeljo v mesecu juliju so v Vinski gori praznovali krajevni praznik, ki ga sicer praznujejo na 22. julij, to je na dan, ko v Sloveniji praznujemo dan vstaje. Tudi letošnje svečanosti v Vinski gori so bile tako kot vedno v znamenju doseženih delovnih rezultatov. Na seji skupščine krajevne skupnosti in vodstev družbenopolitičnih organizacij je predsednik sveta KS tov. IVAN KOŠAN orisal celoten razvoj na območju krajevne skupnosti v preteklem obdobju, navedel je uspehe, ob tem pa tudi določene probleme, katerim bo potrebno v prihodnje posvetiti več pozornosti. Posebno je izpostavil posamezne naloge na področju komunalne izgradnje, razvoja stanovanjske izgradnje in potrebo po izgradnji manjšega gospodarskega objekta v Vinski gori, v katerem bi zaposlili določeno število občanov in s tem okrepili gospodarsko osnovo v kraju samem. Sicer pa je menil, da je politično vzdušje v krajevni skupnosti ugodno, še boljše pa bo, v kolikor se bodo reševala posamezna odprta

vprašanja. Na slavnostni seji so podelili tudi priznanja posameznim občanom in organizacijam za njihovo delo.

Po svečani seji je bila otvoritev nove asfaltirane ceste v Spodnji Črnovi, kjer so občani vložili izredno veliko dela in zbrali prostovoljne prispevke.

Zelo pomembno je, da se v krajevni skupnosti Vinska gora odvija praznovanje krajevnega praznika vsako leto v drugi vasi ali zaselku in da tedaj v tistem naselju zgrade ceste, vodovod ali kakšen drug pomemben objekt. Na ta način zagotavljajo močno enotnost in solidarnost vseh delovnih ljudi in občanov Vinske gore in približno enak razvoj celotnega območja krajevne skupnosti ter s tem osnovne življenjske pogoje vsem občanom.

V praznovanje krajevnega praznika se je letos vključilo izredno prizadevno gasilsko društvo, ki je pod pokroviteljstvom izvršnega sveta občine predalo namenu novo gasilsko vozilo.

-an

Tekmovalci pred tribuno

Hmeljarji so praznovali...

Podobno kot prejšnja leta je tudi letošnji praznik slovenskih hmeljarjev privabil v Braslovče številne goste. Hmeljarji niso skrivali veselja zaradi obetavnega pridelka hmelja.

Praznovanje so začeli že v petek s konferenco slovenskih strokovnjakov za kmetijstvo – posebej še za hmelj v Braslovčah. V soboto zvečer so v Hmezadovi dvorani v Žalcu že po tradiciji izvolili novega hmeljarskega starešino – 70

letnega hmeljarja Franca Oseta iz Drešnje vasi in hmeljarsko princezo Marjanco Lenkovo iz Trnave. Ob tej priliki je prejšnji starešina novemu svečano predal hmeljarskega mačka.

Osrednja prireditev je bila v nedeljo na osrednjem prireditvenem prostoru v Braslovčah. V lepem vremenu se je zbralo več tisoč ljudi, ki so z zanimanjem spremljali potek prireditve. Pisana povorka voz na katerih so hmeljarji prikazali splet

starih kmečkih opravil je pritegnila pozornost obiskovalcev, zanimivo pa je bilo tudi tekmovanje mladih hmeljarjev in hmeljark za zlato kobulo. Sedem ekip mladih zadržnikov se je pomerilo v ročnem obiranju kobul, postavljanju hmeljev in pri podobnih opravilih, ki so danes ob naglem razvoju mehanizacije že preteklost.

Praznovanje so lepo zaokrožili z ljudskim rajanjem.

Praznovanje v Taboru

Krajani krajevne skupnosti Tabor v Savinjski dolini praznujejo krajevni praznik 1. avgusta, v spomin, ko so tu ustanovili med NOV prvi Osvobodilni odbor. Letošnje praznovanje je potekalo v znamenju novih delovnih zmag.

Praznovanje se je pričelo v petek, 1. avgusta, ko je bila v domu Partizana slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij. Udeležili so se tudi predstavniki prosvetnega društva Slovenec iz Boršta pri Trstu. Osrednji govornik je bil predsednik sveta krajevne skupnosti Franc Uranjek, ki je med drugim dejal: „Letos slavimo drugič svoj krajevni praznik kot spomin na zgodovinske dogodke. Ob praznovanju se spominjamo 100 ljudi, žrtev okupatorja, ki si jih je v različnih okoliščinah izbral za svoj plen v dobi druge svetovne vojne. Ob praznovanju je prav da se pohvalimo z nekaterimi pridobitvami, v zvezi z njimi pa tudi nekatere krajanje. Kot večjo pridobitev velja omeniti novo asfaltirano cesto Tabor – Dol v dolžini 1900 m. Krajani so opravili okoli 2 tisoč prostovoljnih delovnih ur in zbrali 250 tisoč dinarjev. Prizadevni člani gasilskega društva v Kapli so zgradili dve avtobusni čakalnici. V Črnem vrhu je bil zgrajen nov most, v katerega je bilo vložena veliko udarniškega dela v okviru vaškega odbora Loke – Črni vrh je bila odprta nova cesta za povezavo višinskih kme-

tij. Vaščani zgornjega Črnega vrha so začeli z gradnjo vodovoda. Ena največjih akcij, ki jo je vodilo Planinsko društvo in mladina, je obnova Zajčeve koče. Težko je prešteti vse ure, ki so jih mladi in člani PD opravili pri obnovitvenih delih, gotovo pa jih je nad osem tisoč. V teh dneh smo pričeli z deli pri gradnji otroškega vrta. Pohvalo zaslužijo vsa tri prostovoljna gasilska društva v naši krajevni skupnosti, ki se trudijo pri vzgoji mladih kadrov, kakor tudi pri krepitvi svoje materialne baze...”

Ob zaključku seje so podelili bronasta priznanja OF, ki so jih prejeli: Anton Kržnik iz Kaple, Pavel Ribič iz Ojstriške vasi, Anton Jelen iz Tabora, Julijana Puncer iz Kaple in Planinsko društvo Tabor. Priznanja krajevne skupnosti so prejeli: Miha Kokole Mile Grižina, Jure Ljubič, Franc Radišek, Jože Goltnik, Vinko Lekše, Viktor Drolc, Ioni Sitar, Milko Očepek, Stanko Podbregar, Alojz Kovčec, Viki Urnkar, Bož i Zupanc, Ivan Natek, Anton Pilko, Franc Florjan Jože Cestnik, Prosvetno društvo Slovenec iz Boršta in Lovska družina Tabor.

V podružnični šoli v Taboru so odprli razstavo o delu in poteh TV postaj med NOV, cesto Tabor – Dol pa je predal svojemu namenu predsednik OK SZDL Žalec Ivo Rbčić.

TEKST IN FOTO:
T. TAVČAR

S podelitve priznanj krajevne skupnosti.

Izvršni svet o problematiki INDE Vransko in celjske mesne industrije

Na eni od zadnjih sej izvršnega sveta je poleg obravnave nekaterih drugih področij tekla beseda tudi o gospodarstvu v INDE Vransko, ki je TOZD KOTEKS TOBUSA iz Ljubljane in o problematiki celjske mesne industrije. V zvezi z gospodarjenjem v TOZD-u INDE Vransko je izvršni svet ugotovil, da so se razmeje od zadnje obravnave na seji izvršnega sveta do danes glede medsebojnih odnosov v TOZD-u ter glede kadrov na vodstvenih opravilih in nalogah izboljšale, še vedno pa obstojajo s tem v zvezi posamezni problemi.

Kritično je ocenil nedoslednost in omahljivost predvsem vodstva TOZDA INDE Vransko pri reševanju perečih problemov v okviru KOTEKS TOBUSA. Čeprav stanje v gospodarjenju TOZD INDE Vransko ni kritično pa vendar je izvršni svet ugotovil, da obstojajo neurejeni odnosi med proizvodnjo in prodajo ki je v okviru KOTEKS TOBUSA v Ljubljani.

Prodajna služba je tudi izredno draga. Takšno stanje se odraža tudi na gospodarjenju v TOZD-u zlasti se kažejo subjektivni razlogi v obliki zmanjševanja produktivnosti, v nedoseganju plana, problem pa predstavlja tudi oskrba z repromaterialom.

Glede na takšno stanje je izvršni svet predlagal samoupravnim organom in družbenopolitičnim organizacijam TOZD-a, da na osnovi ocene ter temeljite razprave z vsemi delavci sprejmejo stališče, da se TOZD INDE izloči iz sestava delovne organizacije KOTEKS TOBUS in da se samoupravno organizira na drug ustrenejši način.

Na Vranskem naj takoj oblikujejo tudi svojo prodajno službo.

V zvezi s problematiko celjske mesne industrije je bil izvršni svet mnenja da je potrebno čimprej uskladiti nabavne cene živine v SR Sloveniji in tako s sosednjo republiko saj bo sicer takšno stanje vplivalo na prirajo živine stanje v zvezi s preskrbo mesa pa se bo še poslabšalo. Sedstva na osnovi novih odkupnih cen živine naj gredo izključno v korist rejcev živine. Izvršni svet je bil tudi mnenja, da ni mogoče da bi nove odkupne cene vplivale na gospodarjenje delovne organizacije; ampak je potrebno to problematiko reševati preko novih maloprodajnih cen in na osnovi subvencije, zlasti s strani republike. Ugotovil je da ni mogoče pričakovati da bi občine v večji meri sodelovale pri pokrivanju izgube.

Izvršni svet je tudi podprl stališče, da se je v zvezi s preskrbo mesa potrebno osloniti v čimvečji meri na domačo surovinsko osnovo, zato tembolj podpira čimprejšnjo izgradnjo farne prašičev v Veliki Pirešici. V zvezi s preskrbo z mesnimi proizvodi posameznih območij občine Žalec pa

pričakuje od delovne organizacije celjska mesna industrija da bo čimprej uredila prodajalno

mesa v Braslovčah in mesnico v Grižah.

-an

Krajevni praznik na Ponikvi

V krajevni skupnosti Ponikva praznujejo svoj krajevni praznik v spomin na 30. julij leta 1942, ko je okupator pričel množično izseljevati krajanje v celjske in druge zapore.

Letošnje praznovanje je trajalo dva dni. Prvi dan, 1. avgusta so najprej otvorili rekonstruirano cesto, ki povezuje Ponikvo s Podkrajem.

Otvoritve se je udeležilo veliko krajanov ter predstavnikov družbenopolitičnega in gospodarskega življenja naše občine. Zbrane je najprej pozdravil predsednik sveta krajevne skupnosti Ponikva Ivan

Vasle, o novi cesti pa je podrobno spregovoril vodja del Ivan Rojc.

Nova cesta je rekonstruirana v dolžini 1320 m in širine petih metrov. Vsa dela so izvedli krajanje v lastni režiji, denar za asfaltno prevleko pa je v največji meri prispevala Interesna komunalna skupnost Žalec.

Trak pri otvoritvi ceste je prerezal najstarejši krajan – 86-letni Valentin Pernovšek

Po otvoritvi ceste je bila osrednja proslava pri hiši Milana Vasleta, kjer je bil leta 1944 ustanovljen krajevni odbor osvobodilne fronte. Zbrane je pozdravil sekretar krajevne konference ZK Ponikva Anton Lah, nato pa je v osrednjem govoru spregovorila aktivistka NOB Slava Kleva ki je poudarila pomen ustanavljanja krajevnih odborov OF leta 1944, spregovorila pa je tudi o težkih dneh štiriletna borbe proti okupačorju.

Sledil je krajši kulturni program, nato pa je Milan Razdevšek odkril spominsko ploščo. Praznovanju krajevnega praznika so se pridružili tudi gasilci, ki so praznovali 50. letnico obstoja.

TEKST IN FOTO:
T. TAVČAR

Tako je najstarejši krajan Ponikve 86-letni Valentin Pernovšek prerezal trak in predal cesto svojemu namenu.

Julka Jurharjeva: Spomini partizanske matere...

Julka Jurharjeva, nekdanji borcec in aktivistom na območju Šmiklavža znana partizanska mama, preživlja jesen svojega življenja na Vranskem. Njena okna in vrta za hišo so polni rož ki jih Julka neguje.

Čas se je odmaknil in to ni več tista poskočna Julka, ki je od zore do mraka delala na svoji kmetiji v Šmiklavžu, vse noči pa

kuhala partizanom in skrbeli, da jih niso presenetili Nemci. Vsa se je žrtvovala za naš boj, v katerem je izgubila moža in dva njegova brata.

Zatisne oči, pa vidi vse tri, kako sedijo za mizo in se pogovarjajo o boju. Mož Rudija so ustrelili vermani blizu hiše, padel je tudi brat Filip, ki je bil že pred vojno član partije in na dan svobode se je končalo življenje tretjemu bratu. To je bil hud udarec za Julko vendar ni klonila in ostala je zvesta boju, v katerem je nemalokrat bila v nevarnosti za lastno življenje.

Dogajali se je, da so se partizani umaknili iz hiše, naslednji trenutek pa so že prilomastili Nemci in iskali Filipa. Nič ne vem, kje je, je vsakič odgovorila Julka, pa čeprav je Filip redno prihajal domov.

Moža Rudija so ustrelili 30. novembra 1944 leta. Takole je bilo: „Mož je bil takrat povezan z NOV in je tistega novembrskega dne zaklal doma prašiča. Domenila sva se, da bova zvečer povabila na kolone vseh 14 partizanov, ki so delali v tehnikah, nekaj mesa pa bi ostalo družini.“

Ker so večkrat naokrog vohljali Nemci je mož naročil očetu da naj malce popazi. Bil je sredi dela ko priteče oče v hišo in pravi, da od cerkve navzdol prihajajo neki vojaki. Ni dognal ali so Nemci ali partizani.

Mož si je poveznil na glavo titovko in vtaknil za pas pištolo ter se umaknil za hišo. Vermani pa so že obkolili domačijo in rafal je pokosil moža nedaleč od hiše, ko se je umikal v hrib proti hosti. Takrat nisem vedela, da so moža ustrelili. Bila sem v hiši in bilo je

posod polno vermanov. Iz hleva so odgnali vso živino in pobrali meso očetu pa naročili, da naj zapreže vole in blago zapelje v dolino.

Kot je pozneje povedal, je moral na voz naložiti tudi mrtvega partizana. Vermani niso vedeli, da je to njegov sin in oče je stiskal zobe od bolečine, vendar se ni izdal.

Očeta so potlej zaprli v celjskem Starem piskru, jaz pa sem odšla v partizansko tehniko in pozneje k moževi sestri v Loke.

Njihova domačija v Šmiklavžu je bila ves čas na široko odprta partizanom in aktivistom. „Zgodilo se je, da je bilo treba nahraniti celo brigado. Ker nismo imeli tako velikih loncev, smo ženske poribale kotle, v katerih smo sicer kuhali pičo za živino.“

Nekoč je prišel s Filipom neki Gračner, partizan iz zasavskih revirjev. Bila stalna, zato sem jima postregla s hrano. Pa se je zgodilo, da se je Gračner nekega dne vrnil in povedal, da je izgubil zvezo s partizani. Povprašal je še za Filipa. Bil je v rdečem puloverju in ugotovili smo da so ga poslali k nam preoblečeni Nemci, ki so se utaborili v bližnji hosti.

Bilo je na dlani, da so Nemci Gračnerja ujeli, in da sedaj dela zanje. Pričakovali smo, da nas bo izdal, ker bi pomenilo smrt. Odsel je, vendar se Nemci niso prikazali. Vse je kazalo da nas ni izdal.”

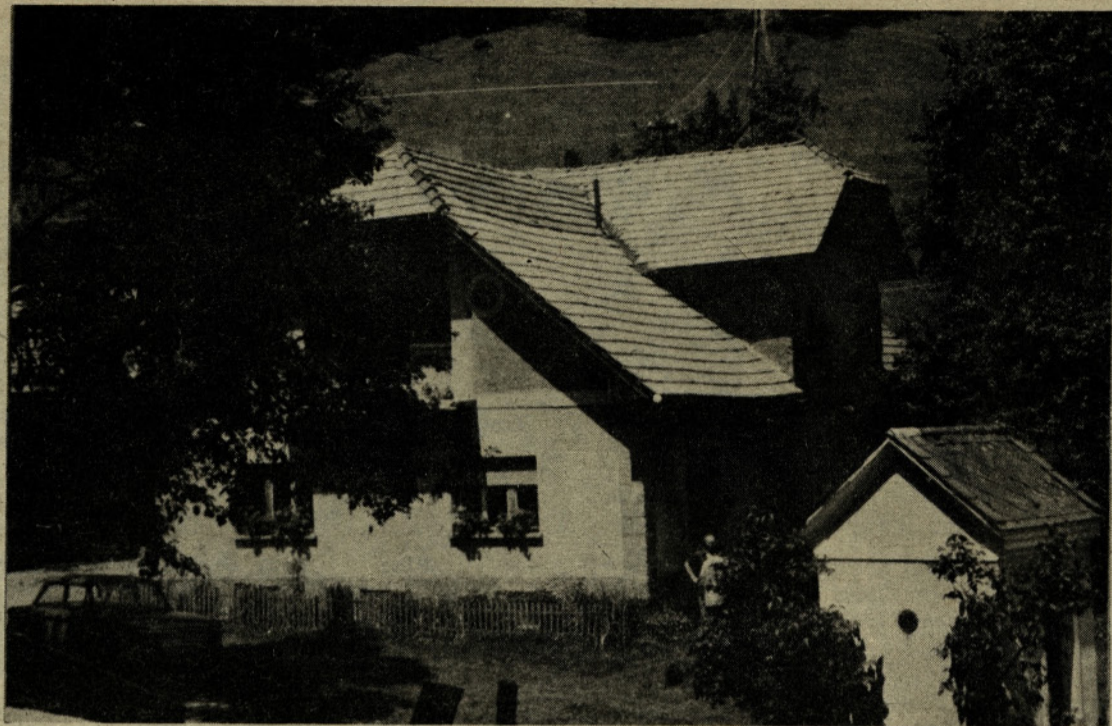
Nekega dne, bila je že svoboda, so Julko poklicali na postajo milice v Prebold. „Poglejte tega človeka mati in povejte, če ga poznate?“ so jo pobarali miličniki. Oglevala ga je in rekla, da ga ne poznam.

„Ko sem se vračala domov so me v Grajski vasi ustavile znanke ter mi rekle, da je ta človek ubil mojega moža. Nisem se vrnila, dasiravno je vse gorelo v meni. Ko so me poklicali drugič sem vedela, da je morilec mojega moža Pokleknila sem pred njim in ga prosila, naj mi pove, kdo nas je takrat izdal, vendar je molčal in gledal v tla.“

Tedajci sta me popačila takšna žalost in bes, da sem vrela v roke tlačilko za kolo in udarjala po njem, dokler sem imela kaj moči. Zagnusil se mi je človek ki je izdal svoj narod in pozneje ga nisem več videla.”

Ob letošnjem krajevnem prazniku Tabora so njenemu možu in bratoma – partizanskim borcec na domačiji v Šmiklavžu odkrili spominsko ploščo. Ko sva s tovarišem odhajala, naju je pospremila do vrat in dejala: „Tako sem vesela vajinega obiska. Še pridita!”

Tk. L.

Nekdanja Jurharjeva, sedaj Matkova kmetija, je bila v minuli NOV znana partizanska postojanka. Pred kratkim so na hiši vzdali spominsko ploščo padlim bratom Jurharjem

Matkova domačija v Šmiklavžu

Najin avto je poskakoval kot žrebe in se neutrudljivo vzpenjal po strmi, vijugasti cesti proti Šmiklavžu. Hribi so se kopali v soncu in po strminah so ljudje

Ivanka Matko sredi njive ječmena, ki je ob našem obisku zorel

grabili suho seno ter ga spravili v globače k cesti.

Moj sopotnik je v teh krajih partizanal in očitno je poznal vsak kotiček. Zavzdihnil je: „Lep je Šmiklavž in dobri ljudje živijo tu.“ Spomnil se je na številne poti, ki jih je s svojimi tovariši prehodil v teh krajih pa tudi na ljudi, ki so partizanske borce radi sprejemali pod krov.

Človek bi rekel, da se od takrat tu v hribih ni veliko spremenilo, vendar to ne bo držalo. Domačije sicer še ždijo prilepljene na strmine in sredi globač, vendar sta čas in želja po napredku tudi v partizanski Šmiklavž prinesla vrsto pridobitev.

Skoraj na vsaki kmetiji stoji traktor in očitno je, da kmetje obdelujejo zemljo s stroji. V teh povojnih letih je precej mladih zapustilo kmetije in si poiskalo kruh v dolini. Bili so časi, ko so ljudje menili, da kmetovanje v hribih nima perspektive. Danes ne mislijo tako in to je sreča, kajti življenje ima tudi na tem odmaknjem svetu svoje mikavnosti in kdor gospodari po pameti, ne živi slabo.

Jože in Ivanka Matko, h katerima smo bili namenjeni, sodita med tiste domačine, ki vidijo v Šmiklavžu možnost za boljše življenje ob večjem kosu kruha. Pozidala sta nov hlev na izplakovanje in obnovila ostale zgradbe, opremila pa sta se tudi s potrebnimi stroji, da laže in hitreje obdelata zemljo.

Njuna kmetija, ki sta jo prevzela po osvoboditvi, ima 30

ha zemlje, od tega 10 ha obdelovalnih površin. Dovolj je, saj je treba trdo delati, da zemlja daje pridelek. Sicer pa

imata poleg lesa največ dohodka od prodaje pitane živine. V novem hlevu smo našli 16 glav, stojišč pa je za 23 glav, kar pomeni, da nameravata govejo čredo še povečati. Matka menita, da bo to možno, ko bosta pozidala silos in pripravila več dobre mrve za živino. Letos jih je deževno vreme hudo pestilo in ponekod še v teh dneh sprepljajo seno in še ta mrva ne bo kaj prida.

Da v Šmiklavžu kmetje ne prodajajo mleka, je vzrok slaba cesta in šest km oddaljena zbiralnica. Živinče pa kmet laže spravi v dolino k mesarju. Ko bo v Šmiklavž stekla nova ali obnovljena cesta, se bo možno usmeriti v mlečno proizvodnjo.

Matki zadnji čas razglablja o kmečkem turizmu. Tako po malem, ker izkušeni tu v hribih s kmečkim turizmom še ni. Kraj je lep in zdrav, sprehodov ne manjka, skratka, ti odmaknjeni kotički vabijo turiste, ki želijo uteči mestnemu hrupu.

Ivanka Matko: „Če bi dobili kredit, bi lahko v obnovljeni stari hiši uredili vsaj tri sobe za turiste. Za začetek bi bilo dovolj, potlej pa je možno nadzidati še kakšno zgradbo in pridobiti nekaj novih sob. Ševeda z možem računava na pomoč mladih. Imava sina, ki se je poročil in snaha ima veselje do kmečkega dela, pa tudi do kmečkega turizma.“

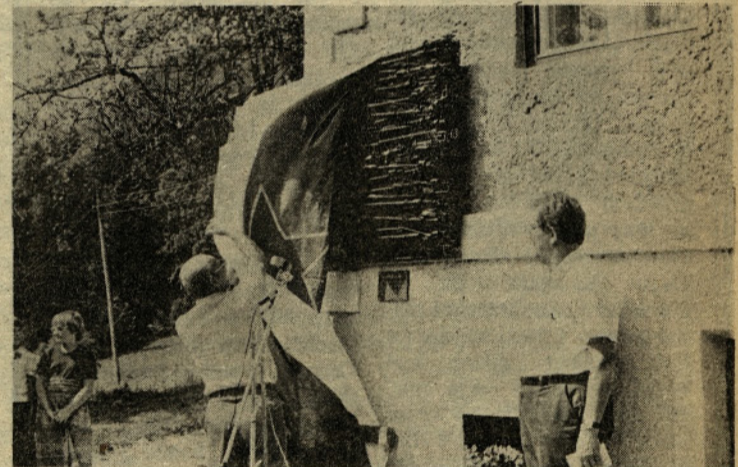
Ivan Matko: „Kmečki turizem je mikavna reč, vendar

nam je najprej potrebna cesta. Po slabih cestah ne bo turistov k nam in investicija se ne bi izplačala. Zato se je treba boriti predvsem za cesto. Naš zaselek je v minuli NOV veliko dal, zato upravičeno pričakujemo da nas bo družbena skupnost podprla v tej naši akciji.“

Ivan Matko je bil partizan v teh krajih, zato se je zavestno odločil, da si bo tu v Šmiklavžu uredil življenje. Čas se je odmaknil z ženo sta se nagarala, vendar ne zaman in danes lahko nekaj pokažeta. Vesela sta, da v hiši raste mladi rod, ki bo nadaljeval njuno delo.

Še bi kramljali v prijetnem razpoloženju, a je bilo treba nazaj v dolino. Tudi Matka je čakalo delo, sto tistih drobnih opravil, ki jih bo treba postoriti še pred večerom. „Vesela sva obiska, še pridite!“ sta rekla in se široko nasmehnila.

L. TRSTENJAK

Spominsko obeležje pri Veterškovih je odkril nekdanji komandir TVpostaje 26 S Robert Vozelja-Miško Foto: T. TAVČAR

Odprli spominski obeležji

V okviru praznovanja krajevnega praznika v Taboru so pri Maksu Zmrzaku – Veterški in Matku Jožetu – Kisovarju odkrili spominski obeležji. Najprej je bila slovesnost pri Veterškovih v Šmiklavžu nad Taborom. Tu je bila TV postaja 26 S. Med številnimi gosti, borci in domačini se je slovesnosti udeležil tudi ustanovni član KPS Albin Vipotnik – Strgar. Hkrati je bilo tu tudi srečanje kurirjev Zasavske. Osrednji govor je imel tajnik pododpora IV. brigade VDV Tone Kočar. Orisal je pomen partizanskih kurirjev med NOB, nato pa je dejal: „Z odkritjem obeležja na tem mestu pri Veterški domačiji bodo obudili spomine na kurirsko postajo 26 S, na njene uspehe, pa tudi nesreče in na padle kurirje te postaje. Padla sta Alojz Zagorc – Rudi iz Hrastnika in Janko Dranovšek, v neposredni bližini pa sta padla tudi terenska delavca Maruša Klančičar iz Bukovja in nek oficir, ki sta potovala po TV stezah. Postaja 26 S je bila ustanovljena v septembru 1943. Prvotno je vzdrževala zvezo le s postajo 24 S pri Rečici nad Laškimi in proti Moravčam, kasneje pa je vzdrževala tudi zvezo s postajo 20 S na področju Motnika in Spitaliča, Zasavske soro, Rožno dolino pri Celju, z Andražem nad Polzelo ter tehniko Cankar v Šmiklavžu.“

Ob tej priliki so podelili priznanja kmetijam ki so v času NOB pomagale kurirjem pri njihovem delu. Priznanja so prejeli: Vetrškovi, Bukalovi, Zabrložnikovi, Tonovi, Kmetovi, Hostnikovi, Lanišnikovi, Groblerjevi, Ropretovi, Cukalovi in Postotnikovi.

Druga slovesnost je bila pri Jožetu Matku – Kisovarju. Tudi tu so odkrili spominsko ploščo, ki je posvečena bratoma Juhart – žrtvama fašizma. Godba na pihala iz Prebolda, pevski zbor iz Tabora in učenci OŠ Tabor so ob tej priliki pripravili kratek kulturni program. T. TAVČAR

Pomoč pri spravilu sena

Poletje se je prevesilo v avgust in kmetje v dolini že kosijo otavo. V hribih v teh dneh sušijo in spravljajo seno. Tole sliko smo posneli na strmih senožetih pri Šmiklavžu nad Taborom. Možakar, ki se z grabljami zaganja v seno, je predsednik občinske konference SZDL Žalec Ivo Robič. Takole je bilo: na ozki kolovozni cesti je stal s senom naložen voz in najinemu hrošču zapiral pot. Izstopila sva, jaz s fotoaparatom, Robič pa je vzel v roke grablje in seno je bil o kmalu na vozu.

„Lepo je, da ste prišli“ je dejala bolna Zofija sestri Tončki in njene oči so govornice, da sta dobri znanci.

Človek, ki sta ga slabost in ostarelost priklenila na posteljo in utesnila med štiri stene, je željan vsakega obiska, dobre besede in pomoči. O tem sem se prepračil, ko sem pred nedavnim s terensko sestro Tončko Sitarjevo obiskoval pomoči potrebne ljudi na vrhu Šmohorja in po drugih zaselkih naše občine.

Povsod, koder sva potrkala, so se razveselili najinega obiskala in bilo je na dlani, da so s sestro Tončko dobri znanci in da ji zaupajo. Bile so to s stoterimi obiski stkanke vezi človeškega razumevanja in topline in šele ob takem spoznanju se človeku odpro oči, kakšno odgovorno delo opravlja terenska patronažna služba.

Med tem, ko je najin fičko premagoval strmice slabo oskrbovane ceste, ki se je vila na vrh Šmohorja, mi je Tončka pripovedovala o težavah, pa

tudi sončnih straneh svojega poklica. Njene poti jo že 10 let nazaj vodijo v največkrat odmaknjene zaselke, kjer obiskuje stare in oslabele ljudi, pa tudi matere z dojenčki in druge pomoči potrebne krajane.

Sedaj so suhe ceste in delo opravljajo sestře z avtom, drugače pa je pozimi. Takrat vse poti zamete sneg in treba je peščiti dobri dve uri peš do najvišjih kmetij na Šmohorju. Na takih poteh terenska sestra doživi marsikaj, vendar o tem sestra Tončka nerada govori. Moral sem se dobro potruditi, da mi je zaupala nekaj takšnih dogodkov ki sem si jih zapisal v beležnico in strnil v reportažo: Nekoč jo je na poti med Žornjjo in Spodnjo Črnovo zalotila huda nevihta. Grmelno je in treskalo, Tončka pa je povrh še zgrešila pot. „Nekaj časa sem tipala po hosti, potlej pa sem le nekako prišla iz gozda.“

In ko sta s sestro Valerijo, ki se je hudo bala kač, šli po

Kako deluje naša patrolna služba

Obiskala jih je sestra Tončka

gozdni poti, sta malone stopili na kačo, ki je ležala sredi steze zvita v klobčič, Valerijo je popadel strah. Umaknili sta se in premišljevali, kaj storiti. „Kačo bova previdno obšli, nič nama ne bo storila,“ sem rekla in tako sva tudi storili.“

In še tale dogodek: „Namenila sem se obiskati mater z dojenčkom. Ker sem našla vrata odprta, sem vstopila v sobo, prepričana da je mati doma. Pregledala sem dojenčka v postelji in sedla in čakala da pride mati. Ni je bilo. Šele takrat sem pomislila, da so domači odšli na polje in pozabili zapahni vrata. Pospravila sem reči v torbo in se namenila proti vratom, tam pa me je čakal pes, renčal je in kazal zobe. Vedela sem, da me bo popadel, če bom šla iz hiše, zato sem zaprla vrata in skozi okno klicala sosede, da bi stekli po domače in me rešili iz neprijetne situacije.“

Pomislila sem že, da bi skočila skozi okno in utekla psu a sem opustila to možnost, saj bi me lahko kdo videl pa bi pripovedoval, da sestra Tončka skače skozi okna. Šele po daljšem klicanju so prišli sosede, nekdo je šel po domače in tako so me rešili hišnega zapora.

VNUKINJA IN DEDEK POD OREHOM

Komaj sem si utegnul zapisati te zgodbe v beležnico, sva že obstala na vrhu Šmohorja pred domačijo s slamnato streho. Otrok je spal v zibelki v senci košatega oreha in nedaleč stran je dremal dedek. Komaj je sestra Tončka stopila k zibelki, se je dedek ovedel in dejal: „Aha, vi ste sestra Tončka. Prav. Mlada je odšla v dolino. Boste počakali?!“

Nisva čakala, kajti na sestro Tončko je dva streljaja naprej čakal mož z visokim pritiskom. „Visok je, dvesto kaže, zdravila bo treba jemati,“ je naročala Tončka. Iz hiše je pridrsala upognjena ženica in rekla: „Tončka pa še mene potipajte. Zadnji čas se čudno slabo počuti.“

Tončka ji je izmerila tlak, potipala puls in dejala: „Mati, srce vam nagaja, k zdravniku bo treba!“

„K zdravniku kako pa?“ je odvrnila ženica. „Preprosto eden vaših otrok vas bo zapeljal z avtom v Prebold k zdravniku. Pa pohi- te, s srcem se ni igrati,“ je še naročila Tončka.

Ker sva še imela več obiskov, sva se poslovila in se po isti poti vračala v dolino, pa skozi Žalec

in naprej proti Pirešici in Galiciji.

Stara črna kuhinja v naglici pomita tla sobice. Na postelji je ležal možak oblečen in zapet, hropel je in škilil proti sestri Tončki. „Kako je Tevžek?“ ga je pobarala.

„I, kako, zanič!“ In se je spomnil, da z ženo še nimata drv za zimo.

„Tevžek, lahko bi šli v dom ter se rešili teh skrbi.“ ga je nagovarjala sestra Tončka.

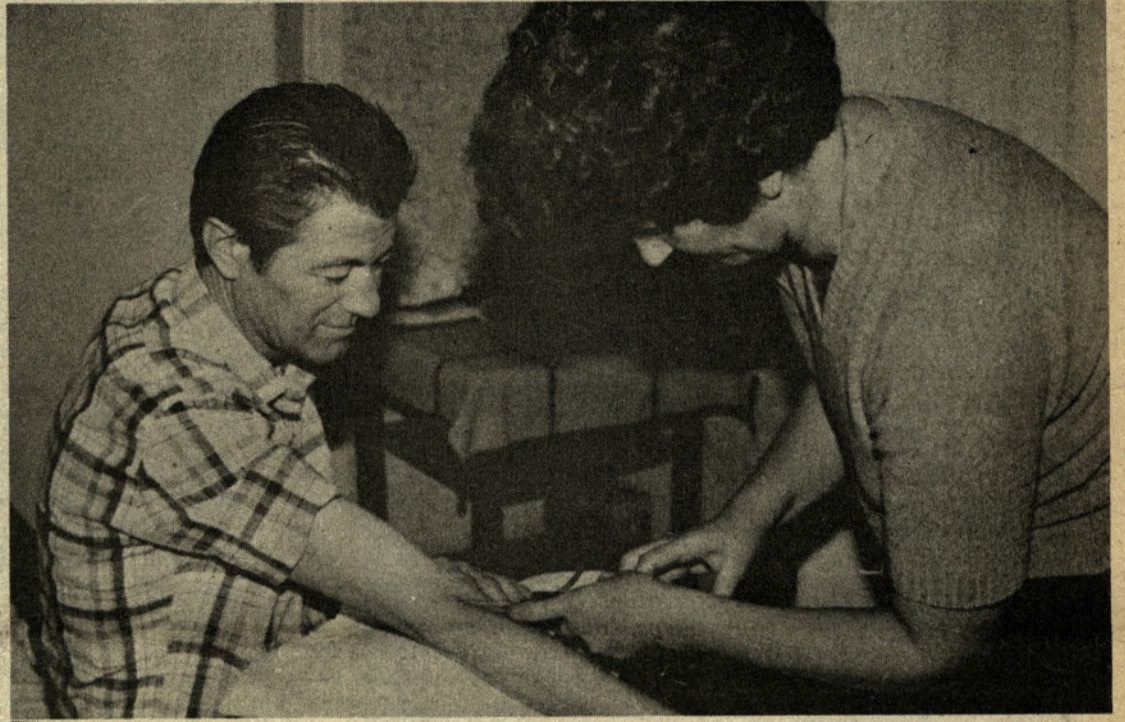
„V dom da bi šel, to pa že ne,“ je odsekal Tevžek. Z ženo nista bila redno zaposlena, zato tudi ni pokojnine, le 2200 dinarjev prejmeta podpore. Premalo za preživljanje. Ker sta že v letih, sta pomoči potrebna Štirinosemdesetletna Neža Hriberšek je že dve leti priklenjena na sobico. Večina

leži v postelji in vse kaže, da ji razen zdravja ne manjka ničesar. Zofija Verdelova in njeni člani družine lepo skrbijo za svojo sorodnico. Zofija Verdel: „Skrbimo, da ji nič ne manjka. Zavedam se, da bom tudi sama nekoč stara in potrebna pomoči.“

VNUKINJA NUŠA IN NJENA BABICA

71-letna Zofija Aubrecht sedi na postelji s povito nogo. Nepokretna je in sestra Tončka jo redno obiskuje. Vnukinja Nuša ima rada svojo babico in od sestře Tončke se je naučila, da ji prevezuje nogo in postori vsa ostala dela. „To je zlat otrok, ta naša Nuša,“ nam je dejala Zofija in v obeh je imela solze.

LOJZE TRSTENJAK

Med klepetom kako se počuti v domači oskrbi mu je sestra Tončka dala injekcijo in se poslovila. Za sabo je imela naporen dan.

Otroški živ-žav na počitnicah

S počitnicami je nastopil čas brezskrbnih dni na morju v planinah, na taborenju skratka čas, ki ga poskuša vsak izkoristiti na svoj način. Mnogi so odšli na letovanje s starši na našo jadransko obalo ali v planine, mnogo je otrok ki pa so del svojih počitnic preživeli v šolskih kolonijah po raznih krajih naše domovine. Tudi otroci naše občine so med njimi, ki so preživeli počitnice v koloniji v Izoli, kjer smo jih obiskali in zapisali naslednjo reportažo

Obiskali smo jih najprej v Simonovem zalivu kjer so se otroci veselo namakali v morju. Mesto je zelo primerno za različne aktivnosti, obala pa je takšna, da omogoča neplavalcem brezskrbno namakanje v toplem morju. Še zlasti je primerna za najmlajše, ki se lahko pod nadzorstvom kar sami spoprimejo s plavalnimi veščinami.

Ob času kosila so bili otroci pripravljani za odhod v tabor na lagodju kamor smo se skupaj z njimi odpeljali z avtobusom. Po prihodu v tabor smo poiskali upravnico kolonije Silvo Rehar in pedagoškega vodjo Heleno Kronovšek, ki že vrsto let opravljata ti dolžnosti. V razgovoru sta nam med ostalim povedali:

Letos je v koloniji preživelo svoje počitnice 155 otrok od četrtega leta starosti dalje vključno do sedmega razreda osnovne šole. 90% otrok je bilo socialno ogroženih in potrebnih medicinske rehabilitacije ob morju. Zanje je trav ta oblika kolonije tudi edina možnost, da preživijo počitnice na morju in je prav zaradi tega toliko pomembnejša. Hišice, ki so bile tu postavljene pred 20. leti, sedaj ne ustrezajo več potrebam in zahtevam sedanjega časa. Poleg tega pa letos poteče tudi pogodba in je vprašanje kolonije v Izoli bolj ali manj odprto.

Sicer pa je treba reči, da sedanja lokacija ni najbolj posrečena, saj je oddaljena od morja, kar pa zahteva dodatne napore in stroške. V kolikor se bo pristopilo k gradnji nove sodobne kolonije na primernej-

šem prostoru, bodo tudi ti problemi odpadli.

Polna cena letovanja je znašala 1500 dinarjev. Vendar jih to ceno plača le nekaj, ostali imajo subvencionirano letovanje. Sredstva za to prispevajo v glavnem SIS

otroškega varstva, regionalna zdravstvena skupnost, pa tudi nekatere delovne organizacije in drugi. Organizacija kolonije je pod okriljem Občinske zveze društev prijateljev mladine. V letošnji koloniji je bilo zaposlenih osem oseb in sicer

upravnik, hišnik, pet kuharic in perica. Poleg njih je bilo tukaj še 14 vzgojiteljic, pedagoški vodja, telesnokulturni vzgojitelj in zdravnik. V koloniji so bili tudi učenci posebne šole Ljube Mikuš in učiteljica Milena Kocman nam je povedala:

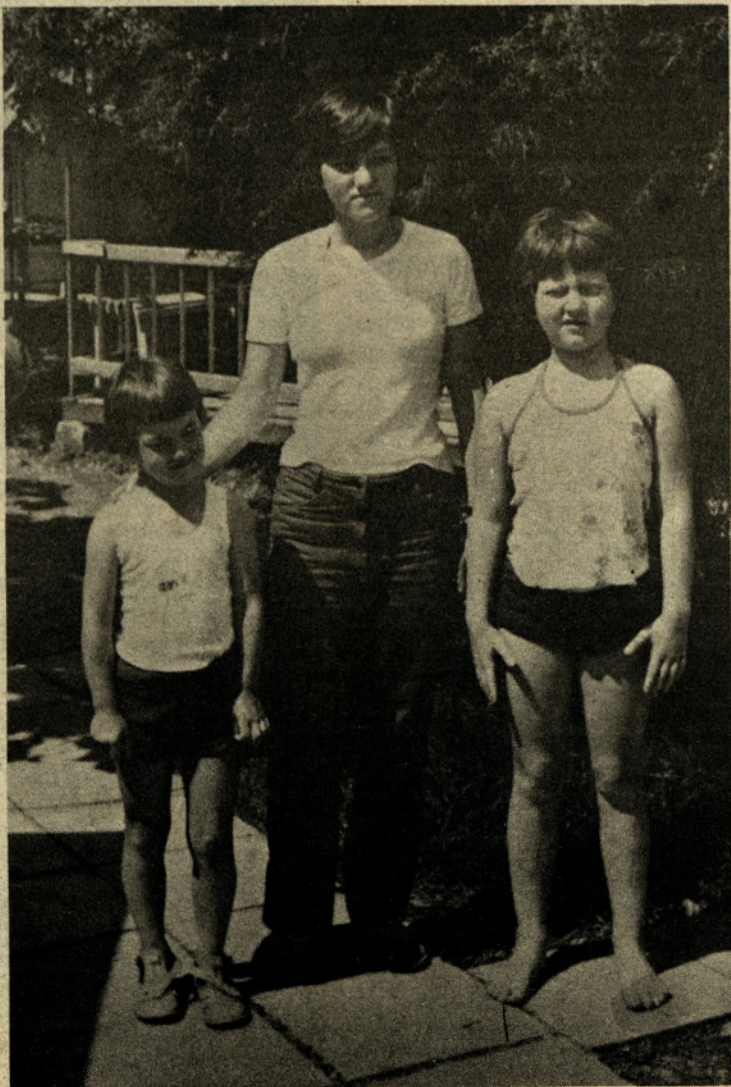
„Na skrbi imam 13 otrok. To so predvsem socialno in medicinsko ogroženi otroci. Naš namen je, da ti otroci pridejo na morje, in da se tukaj zdravstveno krepijo. V Izoli sem že tretjič in priznati moram, da sem vesela ko vidim, kako se ti otroci vključijo v življenje. Vsekakor pa jim je potrebno posvečati več nege kot ostalim...“

V Izoli so bili tokrat prvič tudi predšolski otroci in njihova vzgojiteljica Mojca Jeraj iz Žalca nam je povedala: „V koloniji sem s predšolskimi otroci že tretjič, od tega dvakrat v Baški, kjer so pogoji dela in bivanja znatno boljši kot tukaj. Velik napor je za otroke oddaljenost od morja in prav zaradi tega so bili otroci nekoliko bolj nestrpni.“

Kaj menijo o koloniji otroci, nam je povedala Silva Blatnik iz Tabora, ki je bila v koloniji že četrtič zaradi zdravstvenih razlogov. Boleha na ledvicah in ji bivanje na morju zelo koristi. V koloniji se vsakič zelo dobro počuti, predvsem zaradi novih prijateljskih vezi, ki jih vsako leto znova naveže.

Med tistimi, ki so v koloniji še posebno veseli, pa so otroci, ki jih je usoda prikrajšala za starše. Učiteljci ali vzgojitelji jim tukaj nadomeščajo izgubljeno in prav ti otroci znajo to še posebno ceniti. Tokrat so bile v koloniji sestře Cunk, petnajstletna Tatjana, devetletna Irena in šestletna Marjetica, ki so brez staršev. Pa tudi dvanajstletni Stanko Baloh iz Polzele je eden tistih, ki so ostali sami. Vsi so zelo hvaležni, da so tudi sami deležni počitnic ob morju.

Primeri teh otrok nas dovolj zgovorno opozarjajo na pomembnost kolonije in delček tistega, ki jim nudi. Zato torej ne pozabimo nanje.

Cunkove sestrice

Lepo obiskovana razstava kaktusov in cvetja

Hortikulturno društvo Žalec je v minulih poletnih dneh prijetno presenetilo Savinjsčane s skromno pripravljeno razstavo kaktusov in lončnic v Žalcu. Čeprav je bila razstava v času dopustov, jo je obiskalo nad 650 gostov. Laskave ocene, ki so jih izrekli obiskovalci, je za Hortikulturno društvo Žalec spodbuda za nadaljnje podobne akcije.

Ko je predsednik Občinske konference SZDL Žalec Ivan Rbič odprl razstavo, je povedal tudi nekaj grenkih resnic na račun zastupljanja in onesnaževanja okolja. „Naše vode so zastupljene, kakor tudi ozračje od dimnovodnih naprav in drugih škodljivih vplivov industrije. Zemljo zastupljamo z raznovrstnimi škropivi, prihaja do onesnaževanja pitne vode s fekalijami itd. Vse to povzroča človek s svojim

nepravilnim odnosom do narave, večkrat pa tudi z nezadostnim znanjem. Ugotavljamo, da se delovni kolektivi po tovarnah kaj malo menijo, če jim izteče strupena kislina v reko in druge tekoče vode, ali če se v njih cisterna nafte ali bencina v jarek. Ne zavedajo se posledic takšnega početja. Škoda, ki so jo povzročili naravi, je težko popravljiva.“

Ko je govoril o novem zakonu o zaščiti ozračja in narave, je dejal, da smo tudi v Žalcu ustanovili društvo za zaščito zraka, podobno kot v ostalih mestih Slovenije. Razstava je v glavnem prikazala vse od kaktusov in lončnic do zaščitnih sredstev za gojenje rastlin. Ugodne ocene in dober obisk pridedatelj narekuje, da bodo že v prihodnjem letu pripravili razstavo vseh okrasnih rastlin, obogateno s prikazom lovstva, ribištva, čebelarstva in malimi živalmi, ki jih doma goji človek. Na tej razstavi bo sodelovalo tudi Društvo za zaščito ozračja.

Z otvoritve razstave kaktusov in lončnic v Žalcu.

Kruhek naš vsakdanji...

Kruh je star skoraj toliko, kot človeški rod. O kruhu krožijo legende in lahko zapišemo, da ima kruh med Slovenci posebno mesto, tradicijo. Ob tem velja pripomniti še to: kruh je v minuli narodnoosvobodilni vojni prenekaterim partizanom rešil življenje. In ta kruhek so pekle naše kmečke partizanske matere.

Žal danes le še redke kmečke gospodinje mesijo in pečejo kruh tako, kot njihove babice stoletja nazaj. Hitreje in bolj preprosto je kruh kupiti v bližnji pekarni. Kmetje v novih

hišah namesto značilnih krušnih peči, gradijo kamine in tako izgineva nekdanja idiličnost peke kmečkega kruha. Škoda.

Dobrega kmečkega kruha ni moč nadomestiti z industrijskim kruhom, tistim belim ali polbelim ki ga spečejo v velikih pečeh. Zato se nam toži po dobrem kmečkem kruhu in zato sem tudi napisal reportažo o njem.

Namenil sem se k Jeromljevi Karli, kmečki gospodnji v Andraž nad Polzelo. „Smo na

travniku, vrnemo se kmalu!“ sem prebral na listku zatakne-nem med podboje vrat. „No, lepa reč tale moja domena o peki kruha v času, ko se suši mrva na travniku“ sem pomislil in sedel na klopi pred hišo.

Na dvorišče je pridrdral traktor z naloženo nakladalko sena. Bil je Jeromej mlajši. „Mati bo takoj prišla,“ je dejal, izpraznil voz in odpeljal nazaj na travnik. Gospodinja Karla in hči Metka sta se vrnili s fičkom.

„Ne zamerite, mrvo sušimo!“ je dejala Karla in me povabila v hišo. Umila se je in si nadela belo ruto in bel predpasnik. „Sedaj lahko začnemo,“ je rekla, prinesla moko in pripravila kvas. „Malce bova poklepetala, da se bo dvignil kvas in potlej bom zamesila kruh. Medtem, ko je kvas vzhajal, mi je Karla pripovedovala, da redno peče kruh iz moke, ki jo zmeljejo v domačem mlinu na kamen. Dejala je, da je najboljši kruh iz mešanice ržene in pšenične enotne moke. Moka sicer ni tako fina kot bela, vendar je kruh zelo okusen in se dobro drži.

„Nekoč so kmetice pripravile kvas doma, danes pa ga kupujejo. Bili so časi, ko so kmečki ljudje pojedli veliko kuruznega kruha, ponekod pa so ga pekli tudi iz ječmenove ali ovsene moke. Da se kruh ohrani svež do naslednje peke, ga Karla hrani v zamrzovalni skrinji.

Med najinim klepetom je kruhek začel lepo vzhajati in napočil je čas, ko je bilo treba zanetiti ogenj v peči. To je gospodinja naredila zelo ročno in kmalu je v peči veselo plapolal ogenj. „Peč ne sme biti prevroča, vendar z dovolj visoko temperaturo, da se kruh lepo zapeče. O tem ima Karla velike izkušnje.

Pečeni hlebci iz peči

Šest pripravljenih hlebcev je gospodinja tako hitro potisnila z loparjem v peč, da sem komaj uspel posneti ta trenutek. Ko je bil kruh v peči, smo odšli pred hišo in pokramljali z gospodarjem, ki se je med tem vrnil s travnika. O letini, živini in podobnih rečeh. Dejalo je, da brez strojev ne bi zmozel dela. Pred dnevi je prišel sin, ki služi vojake, na letni dopust in tako jim gre delo hitreje od rok.

Pogovor je zmotila gospodinja, ki se je prikazala na pragu in zaklicala: „Kruhek je pečen!“

Karla je tako spretno, kot ga je potiskala v peč, kruhek jemala iz peči. Na mizi so se znašli lepo rumeno zapečeni hlebci kruha in po kuhinji je zadišalo po pečenem kruhu. Gospodinja je vzela vsak hlebec v roke in s členkom kazalca pobobnala po skorji. Obraz se ji je razlezel v zadovoljen nasmeh. „Dobro je zapečen!“ je rekla.

Ko sem odhajal, se je naredil večer. „Nate,“ je rekla in mi potisnila pod pazduho najlepši hlebec še vročega kruha. Nisem

se branil, saj sem bil vesel darila. Doma smo proti vsem pravilom zdrave prehrane še vroč hlebec razrezali in pojedli. Bil je zelo okusen in lepo

zapečena skorja je hrustala pod zobmi. „Tak kruhek bi še jedli!“ smo rekli.

L. TRSTENJAK

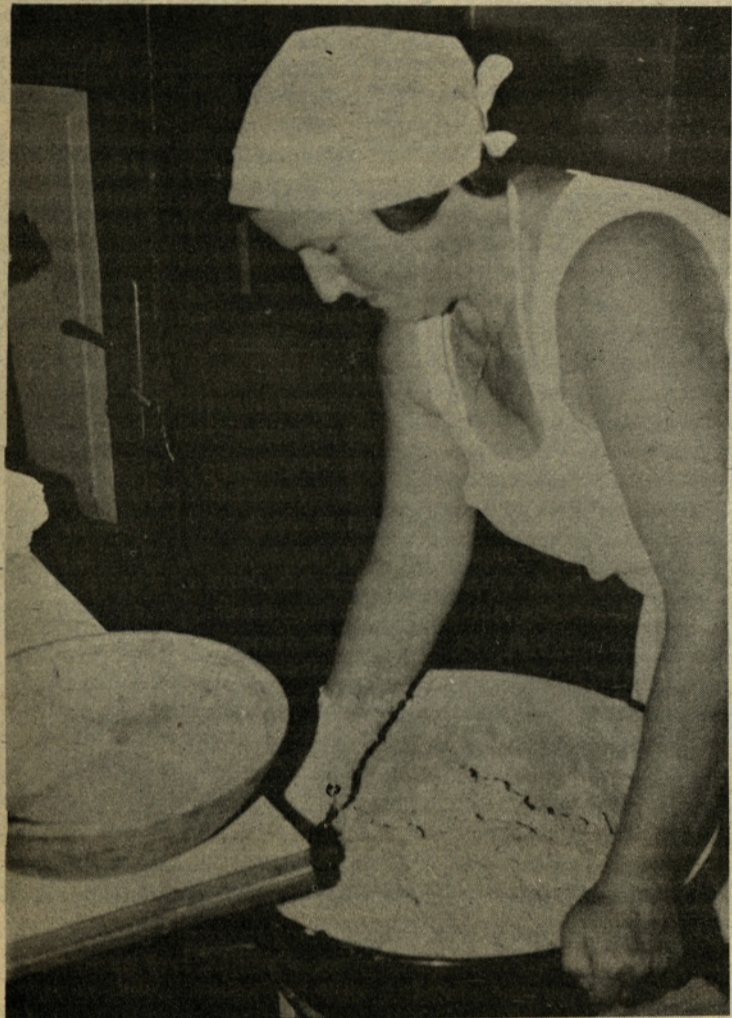
Šentjanški fantje so „šrangali“

Med kmečkim prebivalstvom na slovenskem, zlasti še na Štajerskem, se je ohranilo precej starih običajev. Mednje sodi tudi „šranganje“. Za tak zanimiv dogodek so pred nedavnim poskrbeli šentjanški fantje. Svate z nevesto Jelko Kugler in Simonom Hojnikom so se morali hočeš, nočeš, ustaviti pred „šrangom“, ki so jo postavili domači fantje. Pred „šrangom“ je bila položena preproga, za njo pa obložena miza. Fantje se niso dali zmotiti, marveč so opravljali svoja dela. Preoblečeni so bili v kovače, mlatiče, čevljarje, kosce in druge rokodelce. Zraven

so imeli še sodnika godca in svojo nevesto.

Stekla so pogajanja za nevesto. Ker je bila nevesta mlada in lepa, so fantje postavili astronomsko ceno. Zato, da svatom odprejo pot. Sicer pa so ponujali svojo nevesto, ki je bila seveda znatno cenejša. Pri vsem tem ni manjkalo smeha in dobre volje. Slednjič so se dogovorili za ceno in ženin je potlej lahko odpeljal pred matičarja. Fantje pa so posegli po jedači in pijači in nazdravili mladoporočence-ma.

I. V.

Gospodinja Karla je pripravila testo za kruh

Gradovi in graščine v občini Žalec

Danes pričenjamo objavljati vrsto člankov znanega raziskovalca slovenskih gradov dr. Ivana Stoparja o grajskih stavbah v občini Žalec. Avtor je dolga leta zbiral gradivo ter vse zbrane podatke primerjal tudi s stanjem na terenu, tako da bodo bralci našli v sestavkih marsikaj, kar doslej ni bilo znano. Opombe, s katerimi je opremljen originalni tekst, smo zaradi lažje berljivosti izpustili.

AUERJEV DVOR, dvor, stolp

Izginila stavba pri Podlogu blizu Novega kloštra. Lokacija ni preverjena, 1278 nastopata kot priči Leopolda svobodnega žovneškega njegova ministeriala Henrik in Friderik von der Owe. Rod Auerjev, ki je dosegel tudi visoke časti, srečujemo še v prvi polovici 15. stoletja. 1439 so Celjani razdeljali den thurn zu der Aue im Santhall, ki je bil tedaj menda v lasti nekega opata. 1445 je Jošt Auer izgubil svojo posest, ker se je za časa vojske med Celjani in kraljem Friderikom postavil na Habsburžanovo stran njegove fevde pa je pozneje dobil Peter Obračan. Auerjev dvor se večkrat omenja v ustanovni listini za samostan Novi kloster, ki jo je 17. I. 1453 izstavil Friderik Celjski.

Braslovče – Legant, dvor

Stavba stoji sredi trga, Braslovče 31, blizu župnijske cerkve. Je v zasebni lasti in rabi za stanovanje.

GOMILSKO

Značaj arhitekture kaže, da gre za tipičen dvor – štok iz 16. stoletja. Tu je bil verjetno tudi eden izmed uradov gornje grajske gosposčine, vendar o njem iz virov doslej nimamo podatkov.

Stavba je dvonadstropna, petosna, simetrično koncipirana, pozidana na pravokotni talni plošči, krita s strmo, štirikapno streho. Prednja fasada ima značaj 19. stoletja, le biforno okno in kamniti okvirji drugih oken v prvem nadstropju jo časovno opredeljujejo. Nad

vhodnim portalom iz 19. stol. je kamnita plošča z dvoglavinim orlom in napisom SALVAD GWARDIA. Na hrbtni, dvoriščni strani ima v pritličju in obeh nadstropjih delno zazidane arkade. Slikani vogali na fasadi so rekonstruirani.

V notranjščini je zanimivo predvsem pritličje z dvema velikima prostoroma levo in desno ter križnimi grebenastimi oboki v veži, vendar pa nastopajo takšni oboki tudi v nadstropju. S svojo maso in proporcijama stavba še vedno obvladuje starožitni trg. Ni ena zgodovina ni nadrobno raziskana, zdi pa se, da je nekdanj obsegala samo pritličje in nadstropje, medtem ko so ji vrhne nadstropje pozidali šele v baročni dobi, takrat, ko je dobila tudi dvoriščne arkade.

GOMILSKO, graščina Štrovsenek

V ravnini, sredi angleškega parka z eksoti, Šmatevž 26 pri Gomilskem. Obrat družbene prehrane in pisarne podjetja Ingrad.

Na mestu današnje graščine je nekdanj stal lovski dvorec Celjanov, ki se 1467 omenja kot Jaegerhof zu St. Mathes v der Sanneg, a je bil tedaj že deželnoknežja last. Tega leta ga je dal cesar Friderik III. do preklica v najem Joergu Leisserju, nakar naj bi ga ta odstopil gradu Žovneku 1578 – 1590 ga je posedoval štajerski deželni fizik dr. Jakob Strauss, ki je pozidal graščino. Ta je po njem dobila svoje ime in se 1585 imenuje Straussenhof. Zdi se da je bil njen naslednji lastnik Andrej Tavčar (Tautscher), nato pa so sledili 1730 Maria Constantia Pilpach in za njo Karl Sigm. Pilpach, 1742 Lorenz Schreckinger, 1760 Max Schreckinger pl. Neidenberg, potlej spet Lorenz Schreckinger, 1776 Karl Joh. Kircher, 1797 Alois Rosman 1800 Valentin Pegam, 1809 Jakob Brezic in Constantia roj. pl. Pilpach, 1812 Nikolaus del Negro, za njim njegova vdova Amalia roj. Čokl, od 18161 poročena z Jožefom Tomšičem, upravnikom Zaloga. 1847. je lastnik graščine Jožef Kruegerschuch potlej Feldbacher, od

1855 polkovnik vitez pl. Foedransberg, 1863 baron Bruck, po 1869 ritmojster Karel Haupt. Pred zadnjo vojno je bil lastnik graščine podjetnik Čmak, med leti 1956 in 1971, ko je graščino kupilo podjetje Ingrad, je bil v njej dom ostarelih. Graščina je imela nekdanj kapelo z mašno licenco.

Dvonadstropna graščina s stolpičem na jugovzhodnem vogalu je pozidana v obliki četverokotnika z notranjim arkadnim dvoriščem. Prednja fasada je tridelna; vsak del je poudarjen s stopničasto zalamljajočim se čelom, v katerih srednje je nekoliko manjše in ima na sredi grb. V osi je stavbi prizidan zastrešen lesen balkon, ki počiva na starih litoželeznih stebrih z neogotsko ornamentično

ko. Pod balkonom je preprost kamniten portal.

Dvoriščne arkade opirajo v pritličju ob južnem traktu trije stebri kvadratnega prereza s posnetimi robovi, ob vzhodnem in zahodnem traktu pa so stebri okrogli. Okrogli so tudi arkadni stebri v nadstropju, drugo nadstropje pa nima arkad. Hodniki pod arkadami so v pritličju obokani s češkimi kapami, le v severozahodnem delu hodnika nastopa križni obok. V arkadnih hodnikih nadstropja so stropi ravni.

Stavba ima dve veliki kleti, ki sta obokani s plitkima, sekundarnima, močno potlačanima banjastima opečnima obokoma.

(Se nadaljuje)

Ljubica bo nadaljevala študij

Ljubica Zabukovnikova iz Andraža se je pri 17 letih razvila v postavno dekle. Letos je končala dveletno poklicno administrativno šolo v Žalcu in prav dober uspeh ji bo odprl vrata srednje administrativne šole v Celju.

Rekla je, da ima v teh počitniških dneh v Andražu polne roke dela. Je sekretarka mladinske organizacije, pa tudi v Partizanu rada pomaga

LJUBICA ZABUKOVNIKOVA

Morje je ne mika, zato bo počitnice preživela kar doma.

„Kaj bi silila na morje, drago je za moj žep. Sicer pa je tudi v Andražu lepo, zelenja je na pretek.“

Mladim ni dolg čas. Redno se sestajamo in kakšenkrat tudi zaplešemo.“

„Se boš v jeseni preselila v Celje?“

„Ne. Stanovala bom doma v Andražu v šolo“

pa se bom vozila. Imamo še kar dobre avtobusne zveze. Nekaj časa bom sicer zamudila z vožnjami, vendar bom doma in to mi veliko pomeni. Za učenje bom še vedno imela dovolj časa. In še naprej bom aktivna v mladinski organizaciji, pa v Partizanu.“

„Spomini na žalsko šolo?“

„Ah, spomini. Težko je bilo, ko smo si segli v roke. Rekli smo si, da se bomo še videli. Tudi profesorji so bili dobri z nami in nam je težko za njimi. Rekla bi, da so razumeli nas mlade.“

„Kako je z mladimi v Andražu ali še odhajajo v dolino?“

„V glavnem ne več. Precej se jih dnevno vozi na delo v Velenje, pa v Žalec in Celje. Vendar vsi stanujejo doma in so aktivni krajan. Ni jih malo, ki so se odločili, da si bodo v Andražu pozidali hiše.“

„In ti, boš odšla iz Andraža?“

„Ne vem še. Za zdaj želim le uspešno nadaljevati študij in končati šolo v Celju, potlej pa bom videla, kam naprej. Lahko bi se zaposlila, možnosti pa so tudi naprej v šolo.“

Naj vam zapišemo še to, da je Ljubica spretna risarka. Najraje ima karikature. Ob zaključku šolskega leta je upodobila vse profesorje na šoli.

Tk. L.

Samopostrežna trgovina v Žalcu

Prodajne police so dobro založene z zelenjavo

Trgovino približati kupcem

Preskrba delovnih ljudi in občanov z osnovnimi živilskimi ter drugimi proizvodi je izredno pomembna naloga ki je opredeljena v mnogih dokumentih in zavezuje vse nosilce trgovinske dejavnosti, da se temu primerno organizirajo, delujejo v smeri dogovorjenih zadolžitvev, spremljajo in analizirajo realizacijo svojih nalog ter v primeru odmikov ustrezno ukrepajo.

Strgovinsko dejavnostjo se v občini Žalec ukvarja družbeni sektor s Savinjskim magazinom, kot osnovnim nosilcem preskrbovanja, ki je preteklo leto posloval dokaj uspešno in temu primerno dosegel ugodne rezultate. Kljub nekaterim tendencam upadanja prometa in kupne moči prebivalcev, so bili rezultati visoke stopnje nominalne rasti, vendar predvsem kot posledica izredno hitre rasti cen. Delovna organizacija je dosegla promet v višini 40 MIA S din in povečala dohodek za 29%. Izredno pomembna je njena investicijska dejavnost, ki v letošnjem letu in v naslednjem srednjeročnem obdobju predvideva večje število novih blagovnic v vseh glavnih centrih občine.

S trgovanjem na drobno se ukvarja tudi TOZD NAMA, ki dosegla promet v višini 14 MIA S din in je v preteklem letu ugodno poslovala, saj se je celotni prihodek povečal za 25%, čisti dohodek kar za

46% ter dohodek na delavca 32%. Poslovanje TOZD NAME bo v bodoče predvsem zanimivo z realizacijo zastavljene investicije, izgradnje nove veleblagovnice v Levcu ki je planirana za širše regijske potrebe in bo imela funkcijo osnovnega preskrbovanja po vsakodnevnih dobrinah.

Tretja delovna organizacija s področja trgovine, Notranja trgovina, je pretežno specializirana organizacija za oskrbovanje kmetijstva s kompletnim programom oz asortimanom, za odkup kmetijskih pridelkov in dodelave in oskrbovanja industrije, trgovine ter individualnega sektorja. Posluje v treh temeljnih organizacijah združenega dela in ustvarja izmed vseh organizacijami v tej dejavnosti največji promet, ki presega 100 MIA S din ter je v preteklem letu poslovala izredno uspešno. Med vsemi nosilci trgovinske dejavnosti ima najbolj ambiciozno in smelo zastavljen nadaljnji razvojni koncept, ki ga bo glede na dosedanje rezultate lahko v celoti uresničila.

Skupaj z ostalimi nosilci trgovinske dejavnosti zavzema pomembno mesto DO Export-import, ki se ukvarja predvsem z izvozom hmelja, v bodoče pa tudi z izvozom in uvozom luksuznega blaga, sadja, kave in začimb. V načrtu ima tudi zastopanje tujih firm in konsignacijsko prodajo.

Težko pa je govoriti v trgovinski dejavnosti kot neki enotni celoviti ponudbi vseh mogočih dobrin, predvsem zaradi dejstva, da imajo delovne organizacije, ki so v njej zastopane, preveč parcialno zastavljene plane, ki največkrat ne upoštevajo sorodnih oz. enakih dejavnosti v smislu širše družbene delitve dela. Predvsem se to kaže v nezadostnih dohodkovnih odnosih delovnih organizacij v tej dejavnosti in s temi povezanimi proizvodnimi organizacijami. Tako ni zaslediti nekih večjih sporazumevanj in dogovarjanj nosilcev trgovinske dejavnosti v smislu racionalizacije, specializacije, kompletiranja ponudb in s tem popolnejšega zadovoljevanja potrošnikov.

Moramo pa ugotoviti, da se je trgovinska dejavnost v zadnjih letih v primerjavi z drugimi panogami v občini najbolj razvila in predstavlja že skoraj drugo najbolj razvito dejavnost v občini. Sicer je mesto in vloga trgovinske dejavnosti naše občine v regiji takoj za razvitejšima občinama Celje in Velenje, v SRS pa nekje na sredini, bodisi po prodajnih površinah ali prometu na prebivalca. Kazalci uspešnosti poslovanja so v naši občini nominalno visoki, saj zasledimo porast prometa v letu 1979 za 38% več kot leto poprej. Porabljena sredstva so se povečala za 37%, kar je kljub temu zadovoljivo, saj so nekoliko manjša od celotnega prihoda-

ka. Ustvarjen dohodek v tej dejavnosti se je v letu 1979 povečal za 44% in predstavlja kvalitetnejši podatek, dohodek na delavca pa je večji za 38%. Tako je delež trgovinske dejavnosti zastopan z 22,1% celotnega prihodka in 7,6% ustvarjenega dohodka v strukturi celotnega gospodarstva in predstavlja dokaj visoko udeležbo, pri kateri moramo upoštevati specifičnost te dejavnosti in pa razvitost v primerjavi z razvitostjo celotnega gospodarstva.

Za nadaljnji še večji razvoj te dejavnosti je pomembno v naslednjih letih preko novih investicij zagotavljati povečanje kapacitet, bodisi osnovnih prodajnih ali skladišnih prostorov. Zavzemati se je potrebno za specializacijo trgovin s ciljem, da se odpravi podvojevanje asortimanov, in da gre nadaljnji razvoj v smeri dopolnjevanja oz. kompletiranja ponudbe. Nadalje je potrebno rešiti vprašanje sanacije trgovinske mreže v obrobni predelih občine, predvsem z vidika širšega interesa celotnega združenega dela. Potrebno je zgraditi zadostne skladišne kapacitete za potrebe stalnih blagovnih rezerv oz. za potrebe tržnih rezerv.

V naslednjem srednjeročnem obdobju si moramo prizadevati ustvariti takšne pogoje in rezultate gospodarjenja v tej dejavnosti, ki bodo nadpovprečjem SRS, tako da bo mesto občine Žalec med prvimi občinami v SRS.

RAMŠAK ERNEST

„Maturantje“ iz vrtca v Preboldu!

Za otroke, ki so vključeni v vzgojno varstveni zavod v Preboldu, in tudi za njihove starše bo 19. junij ostal dan ki se ga bodo še dolgo spominjali. Še zlasti bo ta dan ostal v spominu vsem tistim cicibanom, ki so zaključili malo šolo in s tem opravili nekakšen prvi zrelostni izpit. Z nageljni, ki so jim jih ob koncu podelile tovarišice, so izgledali kot pravi maturantje. Sicer pa je bil to dan veselja in otroške razigranosti, ki so jo otroci skupno s svojimi tovarišicami izkazovali v pesmi, plesih in igrinah. To pa je bil hkrati tudi prikaz tistega, kar so se naučili v posameznih starostnih skupinah v

poslovile od svojih varovancev, ki bodo jeseni prestopili prag osnovne šole. Zanje se začne novo obdobje življenja, ki bo zahtevnejše, a vendar lepo in zanimivo. Zaželimo jim tudi mi uspešno in veselo pot med šolarje.

teku minulega šolskega obdobja. Številni starši in drugi krajanji so z velikim zadovoljstvom spremljali njihov program in bili nad njim zelo navdušeni, saj so otroci s svojim pristrčnim nastopanjem marsikomu orosili oči. Še zlasti ob koncu programa, ko so se tovarišice z nagelji in darili

veseli in razigrani otroci med nastopom, ki ga je s pomočjo vzgojiteljev in varuš vodila vodja VVZ Prebold Marija Jager.

Skupina „maturantov“ iz preboldskega vrtca po zaključku programa.

Veseli in razigrani otroci med nastopom, ki ga je s pomočjo vzgojiteljev in varuš vodila vodja VVZ Prebold Marija Jager.

Slabša založenost s svežim mesom

Gospodinja v Žalcu zadnji čas ugotavljajo, da so trgovine z živili slabše založene s svežim mesom. Občasno primanjkuje zlasti mlade govedine, pa tudi svinine ni dovolj na voljo. Direktor Mesnin Celje Andi Goršek nam je dejal, da dobivajo komaj 45 odstotkov od dogovorjenih količin klavne živine. Pomagajo si tako, da za živino plačujejo več, kot znaša dogovorjena cena, pa čeprav na račun izgube. Rekel je še, da je založenost s svežim zmrznjenim mesom v Celju nekoliko boljša,

to pa zato, ker so posegli po 100 tonskih rezervah, ki si jih je v minulem letu pripravila občina Celje.

O težavah preskrbe s svežim mesom so zadnji čas že razpravljali Izvršni sveti občinskih skupščin (tudi naš v Žalcu!) in proučili možnosti in ukrepe za zagotovitev boljše preskrbe z mesom. Na sliki: Na klinih ene žalskih trgovin je viselo zgolj suho meso, svežega mesa pa ob 14. uri niso mogli več ponuditi.

Avtoprevozni park Avtoprevoza Sempeter.

Kako zaplavati v rentabilne vode

Vse kaže, da se letos v Avtoprevozu Sempeter odločno spoprijemajo z izgubo, ki se je pokazala ob koncu minulega leta. Stanje tudi sedaj, zlasti še po zadnji podražitvi pogonskih goriv, ni rožnato. Poslovanje v prvem polletju so zaključili celo s presežkom, sedaj pa jim ponovno grozi izguba.

Železniške tarife so namreč že več let nespremenjene in jih morajo upoštevati na podlagi sklenjene pogodbe. Četudi ob najnovejši podražitvi nafte ne bo prišlo do sprememb, bodo prevoze opravljali z načrtovano izgubo, česar pa si nihče ne želi.

Delovna organizacija si je v zadnjem času izboljšala prevozniki park z novimi, težjimi vozili, vendar pa je letos naročil za prevoze precej manj, kot v prejšnjih letih.

Taborski pevci v gosteh

V Savinjskem občani smo že na kratko poročali o gostovanju moškega pevskega zbora Ivan Canar iz Tabora v Borštu pri Trstu. To pot pridobujemo nekoliko obširnejši sestavek, ki ga je napisal Lojze Rak.

Za devet let se spletajo prijateljske vezi med prosvetnim društvom Slovenec iz Boršta pri Trstu in našim zborom iz Tabora. Prvič smo se srečali v Borštu v juniju 1971, ko je njihovo društvo praznovalo praznik vina. Taborčani smo vzpostavili stike preko Slovenske prosvetne zveze v Trstu. Borštani so nas vsakič presenetili s pristranim sprejemom. Pri nas so bili na obisku v oktobru 1971 in takrat smo imeli skupen koncert Boršt-Tabor. V letu 1974, ko je bil pri nas občinski praznik, so bili zamejski Slovenci ponovno gostje v Taboru. Podobnih medsebojnih srečanj se je v teh letih vrstilo več.

Prvega junija letos smo se Taborčani udeležili 80-letnice njihovega prosvetnega društva, ki je bil hkrati tudi 10. praznik vina. Srečanja se je udeležilo 32 pevcev s pevovodjem Milanom Lesjakom in drugimi. Srečanje v Borštu s starimi prijatelji je bilo nad vse pristrano. Najprej smo odšli na pokopališče in položili venec žrtvam vojne, zbor pa je zapel pesem Nagelj. Po skupnem kosilu smo se pogovarjali s člani društva in domačini. Vzdušje je bilo sproščeno in pristrano. Proslava jubileja - 80. letnice društva je bila zaradi slabega vremena v gledališču France Prešerna v Boljuncu. Sledil je bogat kulturni program, na katerem je nastopilo več zborov - vsak zbor je zapel tri pesmi. Sledili so pozdravni govori predstavnikov društva, pevskega zbora, Slovenske prosvetne zveze iz Trsta in drugih. Posebno pristrano so pozdravili taborske pevce, ki so zapeli več pesmi.

Po programu je bilo pristrano srečanje, na katerem smo obujali spomine na naše sodelovanje. Dogovorili smo se tudi, da bodo njihovi predstavniki društva in zbora določili delegacijo, ki se bo udeležila krajevnega praznika v Taboru.

Avtoprevoz Sempeter najbrž nima perspektive ostati zgolj pri prevozniku, saj bi to pomenilo v sedanji situaciji zgolj životarjenje. V programu omenjajo ureditev servisne delavnice za osebna in tovorna vozila, za kar je podjetje tudi registrirano. Ob sodelovanju z Zavodom za produktivnost dela v Ljubljani se zavzemajo za sanacijski program, s katerim naj bi zagotovili rentabilno poslovanje. Pri tem ne gre zgolj

za dopolnilno proizvodnjo, marveč tudi za boljše organizacijo dela, večjo storilnost, zniževanje stroškov, nižje število izostankov z dela in za druge ukrepe.

Nevzdržno je tudi, da delovna organizacija nima vseh prostorov na eni lokaciji. Zato so se že lotili udarniškega dela za izgradnjo upravnih prostorov v Latkovi vasi.

Tk. Le.

Brigadirji že na delu

V nedeljo, 3. avgusta so izpred skupščine občine krenili na mladinsko delovno akcijo brigadirji letošnje brigade „Slavko Šlander“, ki bodo v času do 31. avgusta, skupno z brigadirji iz Pirana, pionirsko brigado SRS in brigadama iz Vojvodine in Hrvatske, delali na vodovodnem omrežju in cestnih povezavah v Posočju. Pred odhodom je član predsedstva OK ZSMS Janko Napotnik, predal brigadirjem nov brigadirski prapor in jim zaželel čimveč delovnih uspehov. To pa je bilo tudi vse, česar so bili deležni ti brigadirji, ki bodo s krampji in lopatami zastopali mladinsko prostovoljno delo naše občine na tako pomembni zvezni delovni akciji. Verjetno si zaslužijo še kaj več? Če ne drugega vsaj svečanejši odhod.

Ob rob vsemu temu pa velja tudi zapisati, da prav tako kot lansko leto, tudi letošnja brigada ni polnoštevilna in se ji že vnaprej obeta, da zaradi tega ne bo prejela najvišjega priznanja - traku akcije. V samih pripra-

Komisija za zdravstveno vzgojo pripravlja razstavo

Občinska komisija za zdravstveno vzgojo želi razviti svojo sistematsko dejavnost na področju zdravstvene vzgoje občanov v občini. Tako bo letos, ko je svetovno leto borbe proti kajenju, pripravila zdravstveno - vzgojno razstavo. Namen razstave je seznaniti občane s škodljivostjo kajenja in obenem vzpodbuditi vsakogar k razmišljanju o skrbi za lastno zdravje. Smo v času velikega vsestranskega napredka, razvijamo industrijo, gospodarstvo, varstvo občanov, vendar skrbi za lastno zdravje posvečamo premalo pozornosti. Na zdravje začnemo običajno misliti šele takrat, ko ga že izgublamo ali pa ga nimamo več. Naši programi so zelo lepo izdelani, vendar pa ne potekajo po zamišljeni poti.

Tako smo se odločili, da začnemo skrb za zdravje razvijati tam, kjer ljudje živijo, delajo, to pa je Krajevna skupnost. Razstava je zasnovana tako, da prikazuje urejeno krajevno skupnost ter neurejen del. Ob tem je prikazana vsakodnevna

dejavnost posameznika za utrjevanje in ohranjanje zdravja, v neurejenem, torej škodljivem delu pa tudi kajenje in posledice na zdravje.

S tem prikazom želimo pripetiti tudi naš del k razvijanju in doseganju lastnega zdravja do leta 2000, saj je tudi naša država pristopila k deklaraciji Svetovne zdravstvene organizacije o zagotovitvi zdravja za vse do leta 2000; kar pa bomo dosegli le vsi skupaj.

Razstava bo odprta v prvi polovici septembra v prostorih Krajevne skupnosti v Žalcu.

Vabimo vse občane, da si jo ogledajo, tudi vse VVO in šole ter DO. Razstava je potujoča. Zasnovala jo je Regionalna komisija za zdravstveno vzgojo v Celju njeno izvedbo pa so omogočile vse občine celjske zdravstvene regije. Občinska komisija za zdravstveno vzgojo in vsi družbenopolitični dejavniki v občini Žalec pa so se izredno angažirali, da bi uspela.

Občani obiskovalci bodo imeli na voljo dovolj zdravstveno-prosvetne in vzgojne literature.

Trije TOZD-i v novih prostorih

Na novi lokaciji Zarje v Petrovčah se bo v kratkem vselil v nove prostore kolektiv TOZD Kovinoprema. Potlej bodo v Petrovčah skupaj že trije tozdi, med tem ko četrti dejavnost te delovne organizacije - Pleskarstvo - v glavnem opravlja storitve pri strankah.

Sedanji prostori Kovinopreme v Žalcu niso primerni oziroma ne ustrezajo proizvodnemu programu in tako so bili nove hale zelo potrebni. Ob boljših pogojih dela pričakujejo tudi večjo storilnost. Pridobili so 1300 m² prostorov, vendar pa je to šele prva faza načrtovane izgradnje. V naslednjih letih bo treba še graditi nova skladišča, skratka, nekatere investicije so še nujne in se bo treba spoprijeti z njimi.

Zarja ima sedaj zaposlenih 300 ljudi, od tega je veliko mladih delavcev. Treba je reči, da se kolektiv uspešno spoprijema s stabilizacijskimi nalogami: varčujejo pri potnih stroških, reprezentanci, pa tudi pri reklamah, hkrati pa si prizadevajo z raznimi tehnološkimi izboljšavami doseči večjo produktivnost.

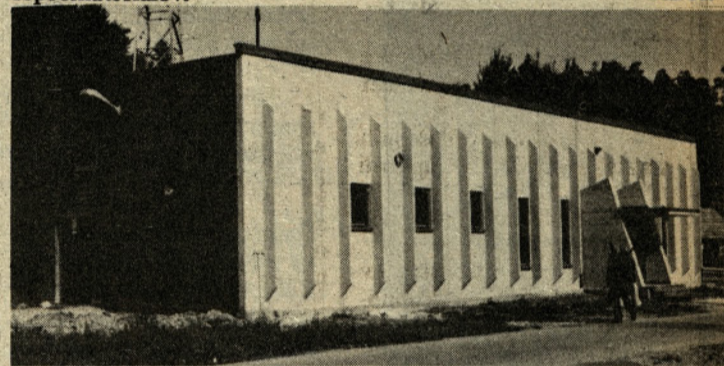
V prvem polletju tekočega leta so povečali celotni dohodek za 24 odstotkov, čisti dohodek pa za 23 odstotkov. Še naprej namenljajo vsa razpoložljiva sredstva za posodabljanje in modernizacijo tehnologije, ker v tem vidijo možnost boljšega gospodarjenja in večjega dohodka.

Pri osebnih dohodkih so v prvem polletju nekoliko prekoračili resolucijski dogovor, vendar se bo stanje v drugi polovici leta ob pričakovanju večjih proizvodnih in finančnih učinkih izravnalo. Zastrujejo disciplino in odgovornost pri delu, uspešno pa se vključujejo tudi v izvozne posle. TOZD Konfekcija dela konfekcijo za naročnika v ZR Nemčiji, kompletno konfekcijo pa izvažata na Češko. Čeprav s konfekcijo zalagajo predvsem domači trg, so za izvoz zainteresirani tudi zato, ker potrebujejo devize za nabavo strojev in repromaterialov.

V TOZD Lesna industrija so se usmerili v proizvodnjo montažnih predelnih steh, ki so namenjene predvsem poslovnim objektom, njihov izdelek pa so tudi dnevne sobe. Uvajajo še program trgovske opreme. Potrebam na tržišču je prilagojen tudi program Kovinopreme, skratka v Zarji razvijajo svoje načrte ob dobrem posluhu za potrebe na tržišču.

Rekli bi, da se je kolektiv Zarja na novi lokaciji dobro znašel in povezal s krajevnimi dejavniki zlasti še s Krajevno skupnostjo Petrovče. Čeprav vsa razpoložljiva sredstva vlagajo v izgradnjo prepotrebni novih objektov in za posodabljanje proizvodne tehnologije, prispevajo svoj delež za komunalne in druge potrebe kraja. Tako so pred kratkim prispevali znatna sredstva za opremo pionirskih sob v šoli.

Tk. A.

vili. Zaželimo jim tudi mi čimveč delovnih uspehov.

DARKO NARAGLAV

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

TEKOČI RAČUN ZA VAS JE ŽE PRIPRAVLJEN

Tekoči račun lahko v temeljnih bankah, združenih v Ljubljansko banko - Združeno banko odpre vsak občan SFRJ, ki ima redne prejeme - osebni dohodek ali pokojnino - ali če stalno poslovno sodeluje z banko. Takoj, ko na račun prispe prvo nakazilo, dobi imetnik čekovno karto in blankete in lahko začne s čeki plačevati svoje izdatke, uporablja pa lahko tudi vse druge načine brezgotovinskega poslovanja, ki jih tekoči račun omogoča.

Med temi možnostmi je posebno pripravno trajno pooblastilo za plačevanje ponavljajočih se obveznosti (naročnine, električna energija...), ki lahko predvsem pri vodenju gospodinjstva prihrani veliko časa. Zato je Ljubljanska banka pripravila še prirejeno iniačno tekočega računa, ki je namenjen samo za poslovanje s trajnimi pooblastili.

S SREDSTVI NA VAŠEM TEKOČEM RAČUNU LAHKO RAZPOLAGA TUDI DRUGA OSEBA, ČE JO ZA TO POOBLASTITE

Imetnik tekočega računa lahko ob ustanovitvi ali kdaj kasneje pooblasti za razpolaganje s sredstvi na račun tudi drugo osebo. Pooblaščenca oseba dobi čekovno karto in blankete in povsem samostojno posluje s sredstvi na računu. Pomembno pa je, da imetnik in pooblaščenca oseba pri vodenju evidence porabljene denarja upoštevata skupno vsoto izdanih čekov.

KAKO PLAČUJETE S ČEKI?

Ček povsem enakovredno zamenjuje gotovino, zato je potrebno pri uporabi upoštevati pravila, ki zagotavljajo varnost imetniku in banki.

Pravilno izpolnjen ček vsebuje:

- kraj in datum izdaje
- znesek s številko in besedami
- ime in naslov upravičenca
- podpis imetnika tekočega računa

Občan, ki s čekom plačuje, mora k čeku priložiti v pogled še čekovno karto in osebno izkaznico. Z enim čekom je mogoče poravnati račun od 30 do največ 3000 din, za večje zneske pa je potrebno izpolniti več čekov.

KAKO S ČEKI DVIGATE GOTOVINO?

Postopek za dvig gotovine, ki je še vedno potrebna za razne drobne izdatke, je enak kot pri plačevanju s čeki. Le v rubriko upravičenec se namesto imena in naslova vpišeta besedi „meni osebno“.

V svoji enoti banke lahko imetnik vnovči posamezne čeke na neomejen znesek - v okviru sredstev na račun. Do 3000 din s posameznim čekom pa je možno dvigati gotovino tudi v vseh bankah v Jugoslaviji, v poštini hranilnicah na področju Reke, Šibenika, Slovenije in v večini mest v Vojvodini.

S ČEKI STE DOBRODOŠLI POVSOD

Da so v restavraciji ali v trgovini veseli vsakega kupca, ki želi plačati s čekom, ni nobena novost. Verjetno pa je pomembno, da bodo odsej plačilo čekom radi sprejeli tudi obrtniki. Ljubljanska banka je celoten postopek vnovčevanja prejetih čekov za občane, ki z osebnim delom opravljajo obrtne ali druge gospodarske dejavnosti, intelektualne ali negospodarske storitve, zelo poenostavila in pripravila zanje še dodatne ugodnosti. Geslo „ček je denar“ velja odsej tudi zanje.

PLAČILO S ČEKOM - POPOLN PREGLED NAD IZDATKI

Pri vseh možnih načinih plačevanja, ki jih tekoči račun omogoča, se marsikdo boji, da bi izgubil pregled nad izdatki, ki jih plačuje. Bojazan ni odveč, saj je prekoračitev kritja na računu kaznivo dejanje in vse banke so obvezane kršitelje predati sodišču.

Pa vendar se je takšni možnosti prav lahko izogniti. Stanje sredstev na tekočem računu spremlja banka in obvešča imetnika z izpiski vsak mesec, na posebno željo tudi trikrat mesečno. Ker lahko mine od izdaje do prispetja čeka v banko do petnajst dni, je potrebno, da si imetnik tudi sam beleži porabo sredstev na računu. Izpiski pa so namenjeni predvsem za kontrolo lastne evidence in kot obvestilo o vseh tistih spremembah na računu, ki jih imetnik ne opravi osebno. Poleg starega in novega stanja ter nakazil na tekoči račun je v izpisku natančno naveden tudi celoten promet v breme računa, ki obsega plačila s čeki, izplačila čekov v gotovini ter vse prenose na druge račune, ki jih po pooblastilu opravi banka.

S primerjavo podatkov na izpisku (številka čeka in znesek) s podatki na talonu, ki ostanejo v čekovnem blanketu za vsak izdani ček, lahko imetnik ugotovi, koliko čekov je še v obtoku in zato v zadnjem izpisku še niso knjiženi. Dejansko stanje sredstev na računu je torej stanje na zadnjem izpisku, zmanjšano za vsoto zneskov še neknjiženih čekov.

Za lažje vodenje evidence je Ljubljanska banka pripravila tudi posebne obrazce, ki jih lahko imetnik zahteva v svoji enoti banke.

TEKOČI RAČUN VARČUJE ZA VAS

Čeprav je namenjen predvsem za plačevanje vsakodnevnih izdatkov, je s tekočim računom mogoče tudi varčevati. Banka obreštuje sredstva na račun po enakih obrestni meri kot hranilno vlogo. Pri tem pa je ves denar imetniku pri roki kadarkoli - z enostavnim podpisom čeka.

PRELOŽITE DEL SVOJIH SKRBI NA LJUBLJANSKO BANKO

Poleg čekov za plačevanje blaga in storitev ter za dvig gotovine, lahko imetnik tekočega računa za plačilo različnih finančnih obveznosti uporablja še obračunski ček, obračunski ček s položnico in splošni prenosni nalog. Pri teh oblikah brezgotovinskega poslovanja zneski niso omejeni - seveda v okviru kritja na računu.

Pooblastilo banki za plačevanje redno ponavljajočih se obveznosti (naročnine za časopise, RTV, obroki za knjige, odplačevanje drugih posojil in drugo) je ugodnost, ki se je lahko poslužujejo tako imetniki posebnih tekočih računov kot tudi tisti, ki uporabljajo tekoči račun za svoje celotno denarno poslovanje. Posamezna stalna pooblastila veljajo do dogovorjenega datuma, če gre za obročno odplačevanje, ali do preklica, če gre za naročnine ali različne druge obveznosti, ki predvidoma ne prenehajo.

Praviloma temeljne banke izvajajo trajna pooblastila za tiste obveznosti, ki se ponavljajo v enakih zneskih. Občani v SR Sloveniji pa lahko pooblastijo banko že tudi za plačevanje nekaterih računov, ki se ponavljajo v neenakih zneskih: električne energije na področju cele Slovenije, stanarine v Ljubljani, prispevek staršev k ceni vzgojnovrstvene storitve za otroke v VVZ pa v Ljubljani, Celju, Domžalah in Kranju. Možnosti plačevanja neenakih zneskov so odvisne od razvoja elektronske obdelave podatkov v ustreznih delovnih organizacijah, zato se bodo v prihodnosti še povečale.

1981-1985 občinski raziskovalni program

OSNUTEK SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA O TEMELJNIH PLANA OBČINSKE RAZISKOVALNE SKUPNOSTI ŽALEC ZA OBDOBJE 1981-1985

Skupščina Občinske raziskovalne skupnosti je 25. junija sprejela osnutek Samoupravnega sporazuma o temeljih plana za obdobje 1981-1985 in ga dala v javno razpravo, ki naj bo zaključena v začetku septembra 1980.

S tem samoupravnim sporazumom bodo podpisniki določili cilje in načela uveljavljanja in načrtovanja raziskovalne dejavnosti, občinski raziskovalni program, program pospeševanja raziskovalne in inovacijske dejavnosti, obseg potrebnih sredstev itd.

Raziskovalna dejavnost se načrtuje, izvaja in usklajuje: - v organizacijah združenega dela

- v okviru občinske raziskovalne dejavnosti (ORS)

- v okviru Posebnih raziskovalnih skupnosti (PORS)

- v Raziskovalni skupnosti Slovenije (RSS)

Združevanje sredstev v okviru raziskovalnih skupnosti (občinska, posebne, Raziskovalna skupnost Slovenije) naj bi bilo v obliki enake stopnje za vse podpisnike (v razdobju 1981-1985 povprečno 0,98 % od družbenega proizvoda).

V posameznih delovnih organizacijah pa bi na osnovi svojih potreb in ekonomskih možnosti (z upoštevanjem kriterijev: stopnja organiziranosti in potrebe po hitrejšem razvoju, tehnološka zahtevnost panoge, ekonomska uspešnost) vlagali v raziskovalno dejavnost. Razvojno intenzivne in razvitejše OZD najmanj 5 % od družbenega proizvoda.

Program občinske raziskovalne skupnosti obsega: - Občinski raziskovalni program (raziskovalne naloge, ki so interesantne za nivo občine)

- Pospeševanje raziskovalne dejavnosti

- Pospeševanje inovacijske dejavnosti

- Sofinanciranje skupnega republiškega infrastrukturnega programa

Od predvideno zbranih sredstev (0,08 % od družbenega proizvoda - kar znaša za razdobje 1981-1985 12.250.000,00 din) bi porabili:

- (v 000 din)
- za sofinanciranje občinskega raziskovalnega programa 7.290
 - za pospeševanje raziskovalne dejavnosti 1.250
 - za pospeševanje inventivne dejavnosti 1.250
 - za skupni republiški infrastrukturni program 460
 - za delovanje občinske raziskovalne skupnosti 2000

V javni razpravi naj bi sprejeti osnutek dopolnili, predvsem pa pričakujemo predloge in pripombe v zvezi z občinskimi raziskovalnim programom. Gre za naloge, ki imajo širši pomen, praviloma do 50 %, ostala sredstva pa bodo zagotovili ostali interesenti.

Osnutek samoupravnega sporazuma ORS vsebuje naslednji program (prvo predlog) raziskovalnih nalog, ki bi jih sofinancirali iz skupnih sredstev (vrstni red ne pomeni pomembnosti naloge):

1. Preizkušnje pridelovanja zdravilnih rastlin v hribovitih predelih
2. Izboljšanje tehničnih postopkov pridobivanja hmelja
3. Topli vrelec Podlog
4. Prestrukturiranje žalskega gospodarstva
5. Gospodarski razvoj manj razvitih območij občine
6. Raziskava uporabnosti tufov na Zaloški Gorici za izdelavo izolacijskih materialov
7. Raziskava kraških jam
8. Obnova starih naselij in gradov
9. Raziskava onesnaževanja Savinje
10. Nekatere naloge v zvezi z dolgoročnim družbenim planom občine Žalec

Občinska raziskovalna skupnost pričakuje iz temeljnih organizacij, krajevnih skupnosti in posameznikov pripombe in dodatne predloge, na osnovi katerih bo pripravila predlog raziskovalnih nalog.

SANACIJA CESTE KAMNOLOM - LIBOJE - Od kamnoloma nad Libojami do Liboje nekaj časa urejujejo cesto. Asfaltno cestišče je bilo zaradi velikega prometa že povsem izrabljeno in ga bod o sedaj na novo asfaltirali.

Sanacija dveh kilometrov ceste bo stala 15,5 milijona dinarjev. V tej naložbi sodelujejo Ingrad, KIL Liboje, Montana in drugi investitorji. Na rob bi zapisali, da krajan s potekom del niso zadovoljni, pravijo, da izvajalci kasnije.

TA.

Ustanovitev centra za socialno delo Žalec

Novosprejeti zakon o socialnem skrbstvu obvezuje skupnosti socialnega skrbstva, da ustanovijo centre za socialno delo povsod tam, kjer ti še niso ustanovljeni. Ta obveza pa je zato, da bi občani in drugi delovni ljudje imeli to službo bolj približano, da spodbuja takšne odnose, kjer bo mogoče dosledno uresničiti svobodno menjavo dela, sprejemanje programov dela, ki bodo odraz zahtev in potreb občanov in združenega dela.

Z ustanovitvijo centra za socialno delo bi bilo tudi uresničeno načelo ločitve financiranja od izvajalca, s čimer bi bil uresničen večji vpliv uporabnikov na program dela. Vsebinska in obseg dela centrov za socialno delo bo določena v zakonu o socialnem skrbstvu. Večji del teh nalog so tudi že dosedaj bile dolžne opravljati strokovne službe socialnega skrbstva, nekatere pa so bile uvedene s 1. 1. 1980. Večji del nalog se je nanašal na kurativne naloge in zaradi preobremenjenosti in koncepta dela ni bilo dosedaj dovolj poudarka na preventivnem delovanju službe. Ker pa je tudi pri socialnem delu bolj smotno in humano preprečevati kot zdraviti, se bo center usmeril v večji meri kot doslej v preventivno delovanje. To del-

no že uresničujemo z zakonsko svetovalnico, za katero lahko rečemo, da usrešno deluje. Informativni program predzakonske svetovalnice je skupinsko ali individualno poslušalo do 10. junija že 230 ljudi - kandidatov za sklenitev zakonske zveze in bi bilo potrebno skupinski program podajati večkrat.

Do sedaj je služba slabše pokrivala delo z roditelji, ki imajo vzgojno težavo otroke, delo za usposabljanje rejnic, ki imajo v oskrbi in vzgoji otroke, ki ne morejo živeti v svoji naravni družini. Tudi vzgojno svetovalnega dela služba skoro ne opravlja zaradi pomanjkanja ustreznih strokovnjakov - psihologov in pedagogov, ki bi bila pri tem delu temelj. Potrebe po takšnem obravnavanju pa so v naši občini zelo velike. Upamo, da se jih bomo v novi

organiziranosti in tudi strokovno okrepljeni tudi pri naši službi lahko lotili.

Da pa bi bil center za socialno delo lahko ustanovljen, je potrebno zagotoviti naslednje pogoje:

- prostore, ki bodo ustrezali občinljivemu individualnemu in svetovalno terapevtskem delu

- sredstva, ki so potrebna za delovanje službe in dajatve socialnega skrbstva in

- ustrezno število strokovnih delavcev.

Skupščina občinske skupnosti socialnega skrbstva Žalec bo na prihodnji seji o ustanovitvi centra razpravljala, saj je Skupščina občine Žalec že zagotovila prostore za delovanje službe.

FLOSARSKI BAL NA LJUBNEM

Minulo nedeljo so priredili v Ljubnem tradicionalni flosarski bal. Flosarji so na Savinji prikazali splave, zanimivi pa so bili tudi povorka skozi naselje in sklepna prireditev na priveditvenem prostoru ob Savinji.

VIŠNJE Z MIROSANA

Letos zaradi neugodnega vremena v času cvetenja višnje niso najboljše obrodile na Slovenskem. V Mirošanu, kjer sicer pridelajo največ jabolk, so jih te dni obrali dvajset ton. Višnje so tudi letos obirali v glavnem okoliški šolarji, ki so izkoristili počitnice za dober zaslužek.

Tisti s posebno umimi prsti so dnevno zaslužili z obiranjem tudi do 700 dinarjev, povprečno pa po 300 dinarjev / V Mirošanu so višnje ponudili okoliškimi potrošnikom po 30 dinarjev kilogram. Gospodinje so višnje skuhalo v marmelado ali pa jih stočile v sok.

Na sliki: mladi so prinesli obrane višnje na tehtnico, kjer so jih stehali in odmerili plačilo.

Le. T.

Gasilstvo na rešetu

V mesecu juliju je Izvršni svet občine Žalec obravnaval obširno poročilo o položaju gasilstva v občini in ga dal v javno razpravo. Iz poročila je razbrati pestro in množično delo na tem področju. Velik poudarek je na financiranju gasilske dejavnosti. Sistemsko, s prispevno stopnjo 0,40 % od bruto osebnih dohodkov, je rešeno le najnujnejše in še s temi sredstvi se gradi Dom SLO (gasilski dom) v Zalcu. Veliko sredstev je zbranih s prostovoljnimi prispevki, udarniškim delom in podobno.

Med investicijami na področju gasilstva v letošnjem letu lahko naštejemo le nekatera, kot so: gradnja ali adaptirajo se gasilski domovi, vršijo se dozidave, nabavljajo se nova oprema, novi gasilski avtomobili, predvidena je ureditev gasilskega muzeja itd. Trdimo lahko, da tudi letos ne bo minil katerikoli krajevni praznik, na katerem gasilci ne bodo pokazali svojih uspehov. To intenzivno vlaganje traja že nekaj let in trditev, da naše gasilstvo po opremljenosti prednjači, ni iz trte zvito.

Delo gasilskih društev je organizirano po krajevnih skupnostih in v organizacijah zdru-

ženega dela. Težišče dela je na požarnovarnostnih akcijah, zelo uspešni pa so tudi pri izobraževanju svojih kadrov. V letu 1979 je 40 slušateljev uspešno končalo tečaj za nižje gasilske častnike, v letu 1980 pa je 6 kandidatov opravilo tečaj za gasilske častnike in trije za višje častnike.

Občinskega tekmovanja pionirjev in mladincev se je udeležilo kar 34 moških desetini in pet ženskih. V A kategoriji je tekmovalo 11 moških in pet ženskih desetini, v B kategoriji pa 20 moških in dve ženski desetini.

Gasilstvo postaja vedno bolj uspešen sestavni del civilne zaščite. Vsako leto je samo 20 požarov, ki jih lahko gasilci sami pogasijo. Nizko število požarov pa potrjuje uspešno preventivno dejavnost gasilcev, ki so kljub temu, da delujejo na amaterski osnovi, sposobni pogasiti vsak požar. Ocenjujejo, da jim je potrebna le vsakih nekaj let pomoč njihovih poklicnih kolegov.

-fj

SIMPOZIJ KERAMIKE V LIBOJAH

V Libojah bo od 18. do 28. avgusta že tretji simpozij keramike, kar pomeni, da postaja ta zanimiva prireditev že tradicionalna. Organizacijo simpozija je tudi letos prevzela Keramična industrija Liboje, sodelujejo pa še Kulturna skupnost Žalec in Društvo likovnikov Ljubljana.

Letošnji simpozij keramike bo imel poudarek na dekorativni ploščici v stanovanjskem ambientu ter v stenskih in talnih oblogah. Za simpozij vlada živahno zanimanje.

ŠMARTNO OB PAKI

Sadjarji v Šmartnem ob Paki se letos ne bodo mogli pohvaliti z dobrim pridelkom sadja. Breskev zaradi neugodnega vremena med cvetenjem ni bilo, pa tudi ostalo sadno drevje kaže slabše kot prejšnja leta.

Kdaj obrtniška cona na Vranskem?

S sprejetim urbanističnim načrtom Vranskega so v kraju dobili osnovo nadaljnega prostorskega urejanja. Kraj ima velike možnosti za razvoj turizma, gospodarstva, predvsem pa tudi obrtne dejavnosti. Prav slednja se zadnje čase uspešno razvija. Trenutno je tukaj 30 obrtnikov, ki pokrivajo predvsem uslužnostno dejavnost, nekateri pa se ukvarjajo tudi s prevzemi večjih del pri gradnjah industrijskih objektov.

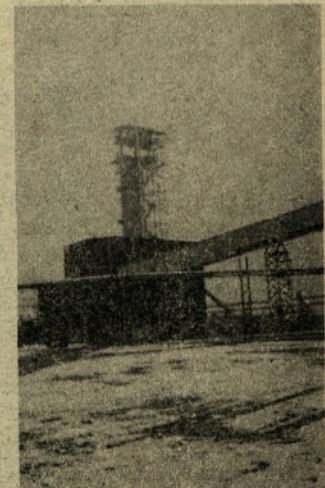
Kot zelo solidna se je pokazala ekipa vranskih obrtnikov pri gradnji tovarne sladkorja v Ormožu. Ravno zaradi kvalitete dela imajo veliko ponudbo. Kljub možnostim, ki se obrtnikom odpira za širitev svoje proizvodnje, pa nimajo urejenega prostora, ki bi bil primeren za gradnjo obrtnih delavnic.

Na sedež krajevnih skupnosti prihajajo vedno znova novi kandidati, ki bi bili pripravljeni pričeti z obrtniško dejavnostjo. Glede na to si prizadevajo, da bi čim prej izdelali zazidalni načrt, v

katerem bi bila možnost gradnje tudi za to področje.

Vendar z željami še niso uspeli. Njihovi delegati in predstavniki dosledno opozarjajo tudi na ta problem. Upajo, da bo težnja čim prej upoštevana, ker je tudi od te dejavnosti odvisen nadaljnji razvoj Vranskega.

F. I.

Del tovarne sladkorja v Ormožu, v katero so vložili veliko svojega dela tudi obrtniki iz Vranskega.

Kovačnica bratstva in enotnosti

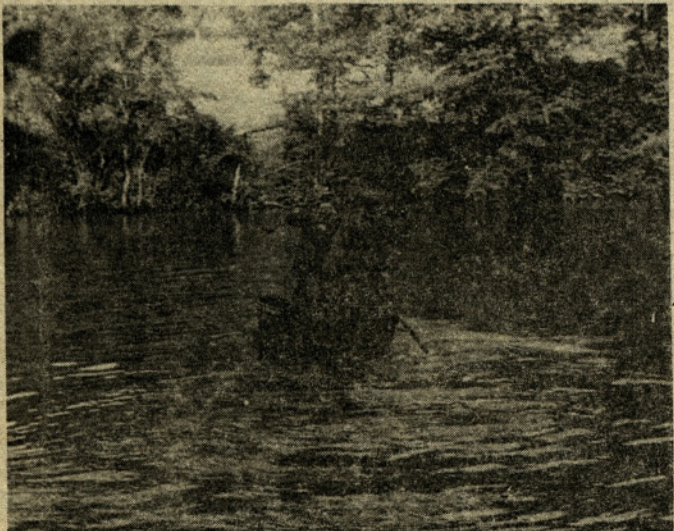
Brigada na pohodu

Že v prejšnji številki Savinjskega občana smo objavili krajsi sestavek o letošnjem 10 - jubilejnim pohodu mladih po poti slovenske delegacije na II. zasedanje Avnoj-a. Udeležence te poti Darko Naraglav nam je o doživljajih na tej poti, ki jo je treba oceniti kot prizadevanja za ohranjanje in obujanje revolucionarnih tradicij naše NOV, poslal naslednji zapis:

„Za nami je okrog 200 km prehojene poti, ki je bila ponekod sicer naporna, kar pa ni pokvarilo prijetnega razpoloženja v brigadi. Lahko bi rekli, da je bil pohod resnična kovačnica bratstva in enotnosti, tovarišstva in delovne zavzetosti udeležencev. Bila pa je hkrati tudi največja in najpomembnejša akcija slovenske mladine, v kateri sva iz naše občine sodelovala s Tomažem Borisavom.

Brigada AVNOJ 80 se je podala na pot 3. julija, v Jajce pa je prispela 16. julija. Pot nas je vodila iz Ljubljane do Dolenjskih Toplic z avtobusom. Tu smo se utaborili, naslednji dan pa smo se odpeljali do Baze 20, kjer smo praznovali dan borca in odhod naše brigade na 663 km dolgo pot do Jajca.

Iz Dolenjskih Toplic smo se odpeljali do Črnomlja, od tu pa smo krenili naprej peš. Pot nas je vodila po slikoviti Beli krajini do Sinjega vrha, kjer so nam domačini pripravili popotnico, tako kot delegatom leta 1943. Šli smo naprej do Damlja sob Kolpi, kjer smo prenočili. Zjutraj so nas čolnarji prepeljali čez Kolpo. Ob termalnem kopalnišču Lešče smo postavili svoj tretji tabor. Od tu smo nadaljevali pot v slabem vremenu, kljub temu smo peli in veselo razpoloženi prišli v Premišlje. Naslednji cilj je bila Udbina. Med potjo smo se ustavili še na Plitvičkih jezerih, Otočcu in Titovi

Prevoz preko Kolpe

Korenici. Iz Udbine smo naslednji dan preko Kuka po tridesetih kilometrih marša prispeli v Donji Lapac. Nadaljevali smo pot preko Srba, Drvarja do Bosanskega Grahova. Teh 120 km smo premagali z avtobusom. Naslednje jutro smo odšli preko Dolgega Livanjskega polja do vasice Vastasi. Sledil je naporen vzpon preko Glamoških planin; to je bil hkrati zadnji daljši marš, ki pa je prinesel večini pohodnikov največje planinske užitke. Spotoma smo se ustavili še v spominskem

10. POHOD

3-18. JULIJ 1980
POHOD MLADIH PO POTEH SLOVENSKE
DELEGACIJE NA II. ZASEDANJE AVNOJ

AVNOJ '80

parku Ive Lola-Ribarja. V Glamoču smo se zadržali še naslednji dan, zatem pa preko Livna in Bugojna po 50 km vožnje z avtobusom prispeli na cilj v Jajce.

Imeli smo veliko srečanj z mladino, borci in ostalimi domačini. Povsod so nas ljudje prisrčno sprejeli. Lahko bi rekli, da ljudje že poznajo pot slovenske mladine ter njen cilj in namen. Marsikdo si je tudi sam zaželel takšne poti. Spotoma smo se zaustavljali ob obeležjih NOV, polagali vence, izstrelili častne salve ter pripravili krajsi kulturni program. Pri tem sta dodala svoj delež udeležencev zgodovinskega zasedanja AVNOJ-a Janko Gregorič in narodni heroj Albinca Hočevar. Naša pot je bila popestrena tudi z različnimi oblikami usposabljanja in drugimi dejavnostmi. Pohod je končan; v teh 15. dneh so se skovale trdne prijateljske vezi in težko nam je bilo ob slovesu. Rekli smo si, da se bomo po možnosti še srečali.

Oživljanje tradicij NOV

Krajne skupnosti v naši občini gojijo to lepo navado, da ob praznovanju svojih krajevnih praznikov zgradijo ta ali on komunalni objekt, poudarek pa dajejo tudi tradicijam NOV.

Krajna skupnost Šešče se je ob komunalnih pridobitvah povezala s spominskim pohodom v kraj, kjer bodo z gradnjo nove ceste to znano partizansko področje povezali z dolino. Pohodniki so se zbrali v Šeščah, kjer jih je pozdravil predsednik krajevne konference SZDL tov. Kaš, položili so vence ob krajnem obeležju NOV, po krajšem kulturnem programu pa so krenili v dolino Kolje. Harmonika in partizanska pesem sta netili veselo razpoloženje med pohodniki, ki so šli po zadnji poti Veličkove čete na Jegriše.

V Matkah jim je predsednik sveta KS Šešče tov. Cvikel orisal razvoj krajevne skupnosti ter poudaril solidarnost krajanov v zastavljenih akcijah. Spomnil se je prvih ilegalcev, ki so tu delovali leta 1941, pa tudi vaških odborov OF, ki so pomenili novo oblast-okupatorju pred nosom. Za osvoboditev je dal življenje 32 krajanov. Ko je govoril o prizadnem

delu krajanov pri izgradnji kraja, je poudaril, da je njihova naloga izboljšati življenjske pogoje krajanov. Med drugim so rekonstruirali cesto v Brdo, zgradili in asfaltirali cesto v Zahom, izgradnja ceste pod Mrzlico pa je pred zaključkom. Šeščani bi radi imeli tudi svoj vrtec. Pohodniki so po kulturnem programu nadaljevali pot po novi cesti, ki jo je odprl medvojni aktivist in kurir Karel Podvršnik-Zivko. V Matkah so zelo aktivni tudi gasilci, ki so si nekdanji združni dom uredili v

kulturni center kraja. Če je treba, so zelo pridni tudi pri prostovoljnih akcijah, saj je most na novi cesti v glavnem rezultat njihovega dela.

Po položitvi venca pri Likoviču so pohodniki krenili na prizorišče bitke, kjer jim je spregovoril prvoborec Ludvik Županc - Ivo. Dejal je, da so partizanske domačije že leta 1941 pomenile zavetišče sborcem I. Štajerskega bataljona. Spregovoril je tudi o drugih akcijah partizanov.

F. JEŽOVNIK

Udeleženci na pohodu

Podpisana listina o sodelovanju

Slovensko kulturno in športno društvo Oton Župančič v Salzburgu je dne 28. junija 1980 podpisalo listino o sodelovanju z Občinsko konferenco SZDL Žalec. Svečanemu podpisu sta prisostvovala tudi Novak Brkovič, generalni konzul SFRJ v Salzburgu in mgr. Božo Kljajič, konzul v Salzburgu, ki je ob tej priliki napisal: „Dne 29. junija 1980 je v Salzburgu podpisan sporazum o sodelovanju med klubom Oton Župančič in Občinsko konferenco

SZDL občine Zalec. Sporazum je podpisan na osnovi družbenega dogovora o pomoči našim klubom v inozemstvu. Podpisovanju sporazuma je prisostvovalo veliko število članov kluba Oton Župančič. Podpisala sta ga predsednik OK SZDL občine Zalec Ivo Robič in predsednik kluba Jure Nežman. Prisoten pa je bil tudi generalni konzul SFRJ v Salzburgu Novak Brkovič.

To je prvi sporazum te vrste, ki je podpisan v Avstriji med klubom naših delavcev in matično domovino.

Ob svečanem podpisu listine oziroma dogovora o sodelovanju kluba Oton Župančič iz Salzburga in OK SZDL Žalec je podpredsednica kluba takođe pozdravila: „Tovarišice in tovariši, dragi gostje! V imenu kluba Oton Župančič iz Salzburga se vam zahvalujemo, ker ste sprejeli pokroviteljstvo našega društva. Prepričani smo, da smo na pravi poti za izmenjavo društvenih, kulturnih, športnih in drugih srečanj, zato želimo, da se v naši in vaši sredi srečamo čimvečkrat.

Z željo, da se naše prijateljstvo pogloblja, in da se naši

načrti uresničujejo, se še enkrat iskreno zahvalujemo vam, vsem vašim v domovini, ki ste nam

pripravljene pomagati. Zelimo si čimprejšnjega srečanja.

SLAVKA FRAUNEDER

Slovensko kulturno in športno društvo "Oton Župančič" iz Salzburga je dne 28. junija 1980 podpisalo listino o sodelovanju z občinsko konferenco SZDL občine Zalec naslednje vsebine:

Na podlagi družbenega dogovora o pomoči pri organiziranju in prirejanju kulturnih in drugih prireditvev za naše delavce na začasnem delu v tujini ter dogovorov med slovenskim kulturnim in športnim društvom "Oton Župančič" iz Salzburga in Občinsko konferenco SZDL občine Zalec, skleneta podpisnika

dogovor o medsebojnem sodelovanju

S tem dogovorom se podpisnika obvezujeta, da bosta sodelovala na kulturnem in drugih področjih družbenega življenja in s tem pospeševala stike med domovino in rojaki na tujem ter utrjevala domovinsko zavest.

Salzburg, 28. junija 1980

Za Slovensko kulturno in športno društvo "Oton Župančič" Salzburg Jurij Nežman

Za Občinsko konferenco SZDL občine Zalec Ivo Robič

Mladi gasilci so tekmovali

V drugi polovici junija je občinska gasilska zveza Žalec pripravila v Arji vasi občinsko gasilsko tekmovanje za pionirje in mladince. Na tem tekmovanju se je zbralo 41 desetini iz raznih gasilskih društev. Organizator in gostitelj tekmovanja pa je bilo gasilsko društvo iz Arje vasi. Tekmovanje je potekalo v pravem tekmovalnem vzdušju, saj je vsaka desetina želela biti najboljša.

Od vseh nastopajočih desetini pa so dosegle najboljša mesta desetine: v A skupini pionirjev

od 7 do 10 let - desetina iz Kaplje vasi, v skupini B pionirjev od 11 do 14 let - desetina iz Parizelj, v skupini B mešano pionirji od 11 do 14 let - desetina iz Letuša, med mladinci pa so bili najboljši gasilci desetine iz Ločice pri Polzeli, pri mladinkah pa desetina deklet iz Ponikve pri Žalcu.

Za osvojena zmagovalna mesta so desetine prejele pokale z občinskimi priznanji, ostale uvrščene desetine pa so prejele občinska priznanja, ki sta jih podelila Rihard Kopačar in Anton Gros. Franc Jelen pa je spregovoril o pomenu tekmovanja kot tudi o nalogah, ki jih na tem področju še čakajo.

FRANC ČRETNIK

Tekmovalna desetina mladih gasilcev

DOKLEJ LILET BREZ NAPISA?

Žalčani smo se letos spomlad razveselili nove trgovine s čevlji Lilet. Arhitekt je imel srečno roko pri ureditvi in opremljanju lokala v stari hiši.

Danes smo že v avgustu, trgovina pa še vedno nima napisa, kar stranke moti. Veliko pa je tudi kupcev iz okoliških krajev, ki trgovine ne najdejo. Upajmo, da bodo odgovorni pri Reklamni v Celju skupaj z arhitektom slednjic poskrbeli za napis.

KRAJAN

TEKMOVANJE GASILCEV V PARIŽLJAH

V Parizljah je bilo pred kratkim tekmovanje gasilcev, ki se ga je udeležilo več gasilskih skupin iz okoliških krajev. V moški konkurenci so pokal osvojili gasilci iz Šešč. Med ženskami je bila najuspešnejša skupina iz Tovarne nogavic Polzela. Tekmovanja so se udeležile še gasilke iz Andraža, Braslovč in Šmartnega ob Paki.

V Vinski gori nov gasilski avto

Gasilsko društvo Vinska gora je sredi junija dobila nov gasilski avto, kar je za krajane in za društvo velika pridobitev. To je že drugi avto poleg cisterne, ki ga ima to gasilsko društvo. Sicer pa je to društvo zelo aktivno, saj sodeluje pri vseh akcijah v kraju pa tudi z vsemi političnimi organizacijami.

Gasilsko društvo Vinska gora je bilo ustanovljeno maja 1928. leta. Nekaj let kasneje je bil zgrajen gasilski dom, ki pa je bil takrat še lesen. Leta 1956 so nabavili prvi avtomobil. Leta 1968 so razvili svoj prapor in se takrat tudi odločili, da gasilski dom obnovijo. Ob krajevnem prazniku leta 1973 so odprli nov gasilski dom, ki so ga zgradili s prostovoljnimi delom, prispevki krajanov in s pomočjo širše družbene skupnosti.

Potrebe kraja so narekivale tudi gasilsko cisterno, za katero

so prispevale sredstva tudi krajevna skupnost. Sklad za požarno varnost SO Zalec, večji del sredstev pa je zbralo gasilsko društvo samo z različnimi akcijami. Na enak način so zbrali tudi sredstva za nov kombi, velik del sredstev pa so prispevali krajanje z obveznicami za ceste, tako da sedaj upravičeno lahko rečejo, da je avto „dar krajanov.“

Za uspešno delo društva imajo prav gotovo veliko zaslug dolgoletni član in večkratni predsednik društva Emil Gušič, sedanji predsednik društva Bernard Drev Marjan Krajšek, Karlo Učakar, Karlo Rupret Oto Vanovšek in še nekateri.

Društvo tudi nenehno skrbi za izpopolnjevanje svojega članstva, na kar kaže tudi to, da sta dva člana opravila častniški tečaj. V svojih vrstah pa imajo tudi odred pionirjev.

I. VODUŠEK

Zajčeva koč

Nova planinska postojanka

V okviru praznika krajevnih skupnosti Tabor so odprli novo planinsko postojanko - znano Zajčeva koč. V ta kot Spodnje Savinjske doline zavije asfaltirana cesta preko Ojstriške vasi, Tabora in Lok prav do nekdanje graščine Ojstrice. Dal-

je drži gozdna cesta mimo Glazne kjer zavije proti koničastemu vrhu Štari grad (626 m) in dalje na Presedlje, kjer so še vidni ostanki gradu. Od tu je lep razgled naokoli. Kmalu zatem se odcepi nova gozdna cesta mimo Slaničarja in Krežeta na sedlo med Krvavico (906 m) in Šijo. Do nove kočje je le še četrte ure zmerne hoje. O problemih v vezi z gradnjo kočje je predsednik PD Tabor Zmagor Sostar povedal nekaj zanimivih ugotovitev. Dejal je, da imajo pri izgradnji kočje največji delež mladi, ki so žrtvovali veliko prostega časa za delo. Jože Jan je dejal, da ima kočja velik pomen za planinsko rekreacijo, pa tudi za SLO in ohranitev propadajoče kmetije v tem predelu.

Spodnja Savinjska dolina je tako postala bogatejša z Zajčevno kočjo (850 m), ki je 163. sestra ostalih planinskih postojank. Mlademu društvu želimo pri opazovanju kočje veliko uspehov.

B. JORDAN

Preboldski gasilci proslavili 60-letnico

27. julij je bil za preboldske gasilce eden najlepših dni v 60-letnem razvoju saj so ta dan praznovali novo delovno zmagovito obnovljenim gasilskim domom. Na jubilej so se skrbno pripravljali, pripravili pa so tudi svečano proslavo in povorko, ki sta dali praznovanju še poseben pečat.

Praznovanje se je pričelo že v soboto, 26. julija ko je Občinska gasilska zveza pripravila za inozemske goste iz Nemčije in Avstrije, s katerimi sodelujejo, oglel turističnih zanimivosti naše doline in tovariško srečanje s piknikom. Naslednji dan pa je bila v kino dvorani v Preboldu svečana seja ob 60-letnici društva. Sejo je otvoril predsednik društva Ivan Petrovc, slavnostni govornik pa je bil poveljnik društva Rudi Herman, ki je orisal zgodovinski razvoj društva. Med ostalimi govorniki je spregovoril tudi generalni direktor TT Prebold, Ivan Žagar. Tekstilna tovarna je bila tudi pokrovitelj tega praznovanja in Ivan Žagar je poudaril pomembnost gasilske dejavnosti za kraj sam, kot tudi za tekstilno tovarno. Franc Jelen, predsednik Občinske gasilske zveze je v svojem govoru pohvalil požrtvovalnost in uspešnost društva, društvu pa je

podelil republiško gasilsko odlikovanje I. stopnje. Med nosamezniki tega gasilskega društva sta prejela republiško odlikovanje III. stopnje Janez Stergar in Ernest Zupan Občinsko gasilsko odlikovanje pa so prejeli naslednji posamezniki: Andrej Anceelj, Karl Obrez, Franc Smisel in Mirko Podgoršek. Občinska gasilska zveza pa je podelila odlikovanja tudi poveljnikom inozemskih društev.

Praznovanje se je nadaljevalo v popoldanskem času s svečanim zborovanjem pred obnovljenim gasilskim domom, kjer so se zbrali predstavniki vseh gasilskih društev naše občine, pa tudi društev in drugih organizacij preboldske krajevnih skupnosti. Sodelujoči so v paradi odšli skozi center Prebolda do bazena. Še pred tem pa je sekretar Občinske gasilske zveze Anton Gros podelil diplome štirim članom tega gasilskega društva za uspešno opravljen izpit gasilskega častnika. Prejeli so jih: Jože Jager, Jože Jerman, Milan Kupec in Branko Verk-Sednji je prejel tudi spričevalo za opravljen izpit republiškega gasilskega sodnika.

Na prostoru pri bazenu je sledila zanimiva demonstracija

uporabe Perflam in Neplam zaščitnih oblek pri gašenju požarov, ki jih izdeluje preboldska tekstilna tovarna. Po končani demonstraciji je sledilo veselo praznovanje ob zvokih ansambla Vokali.

Naslednji dan so gostje iz inozemstva obiskali tekstilno tovarno, kjer so jim predstavniki te delovne organizacije podelili spominska darila - lutke oblečene v Perflam zaščitna oblačila.

Praznovanje je zaključeno, prizadevni gasilci so stopili v novo desetletje in upamo, da jim bo tudi to prineslo nove delovne zmagave.

Cestitamo!

D. NARAGLAV

Brigadirji so povedali

Na zadnji brigadni konferenci, ko so brigadirji prejeli tudi brigadirske majice pokrovitelja letošnje brigade - SIP-a iz Šempetra, smo se z nekaterimi brigadirji pogovarjali o brigadirskem življenju, o nalogah letošnje akcije in povedali so nam:

JANI LAZNIK:

„Mislim, da je mladinsko prostovoljno delo ena tistih oblik dela mladih, s katerimi bi se moral vsaj enkrat srečati vsak mladinec. Vrednote, ki jih prinaša brigadirsko življenje, so tolikšne, da marsikaterega mladega izoblikujejo v zrelo osebnost. Še zlasti pa so lahko mlademu človeku v prid zvezne mladinske delovne akcije, na katerih se kali bratstvo in edinstvo, ki se je skovalo v najtežjih dnevih naše zgodovine. V brigadi bom opravljal funkcijo predsednika brigadne konference. To pa pomeni, da bom v brigadi vodil brigadne konference in skrbel za samoupravno odločanje in vodenje brigade. Upam, da moje delo ne bo pretežko, saj se brigadirji v večina primerih dobro zavedajo svojega poslanstva.“

RANKO GRUBAR:

„Jaz sem prišel v brigado Slavko Šlander iz pobratene občine Bačka Palanka. Moram priznati, da sem zelo vesel, da sem prišel med mlade iz žalske občine, in da bom skupaj z njimi preživeljak dneve na delu v Posočju. To je moja prva takšna akcija čeprav sem že sodeloval na različnih lokalnih. O brigadirskem življenju sem že veliko slišal, pa tudi prebral, zato vem, da bo naše delo odgovorno in naporno. Ob misli, da pa bomo tamkajšnjim ljudem pomagali izboljšati življenjske pogoje, pa

sem zelo srečen. Sam se bom trudil, da bi prispeval čim več. Tovariši iz brigade pa so mi dodali tudi funkcijo referenta za SLO in DS, tako da bom moral svoje opraviti tudi na tem področju.“

NEVENKA GORJUP:

„To je moja prva tovrstna akcija, čeprav mi mladinsko prostovoljno delo ni tuje. Z njim sem se že večkrat srečala na različnih lokalnih delovnih akcijah v okviru preboldske osnovne organizacije. Prav te pa so me tudi navedle, da sem se odločila svoje delovne navade pokazati tudi na zvezni MDA. Upam, da bom uspešna. V brigadi bom opravljala naloge sanitetke in tako skrbela, da se bodo žulji čim hitreje zdravili. Že sedaj pa sem prepričana, da to ni moja zadnja akcija takšnega obsega, saj ni nič lepšega kot spoznanje, da s svojim delom pomagaj ljudem, ki jih je narava prikrajšala za marsikatera udobja, ki jih nimamo mi.“

MEDARDA KLAVČIČ

„Z brigadirskim življenjem sem se seznanila že na lanskoletni MDA Goriško 79. Navdušena nad vsem tistim, kar sem doživela sem se brez pomislekov tudi letos vključila v brigado. Zdi se mi, da so mladinske delovne akcije nekaj tako lepega, tako pomembnega, da je lahko žal vsakemu mladincu ki na njih še ni sodeloval. To je najlepša oblika sodelovanja mladih, razvijanja prijateljstva in soočenja z delovnimi navadami. V kolikor bom imela možnost, bom tudi v naslednjih letih med brigadirji. Na letošnji, ki je zvezna, pa bom poskušala dati tem ljudem v Posočju svoj čimvečji prispevek.“

DARKO N.

Partizanska mati

ČREMOŽNIKOVA MAMA si je pred leti nadela deveti križ. Ne kaže, da bi jo pestila bolezen. Toda zalotili smo jo v pogovoru s patronažno sestro, tovarišico Sitarjevo Bil je med njima prijeten in topel pomenek nato je sestra zmerila še krvni pritisk, dala nekaj navodil in se poslovila.

Komaj smo mamo pripravili za posnetek. Zelo je skromna. Nima rada, da jo kdo nadleguje z vprašanji, kakšno je bilo njeno življenje. Narahlo skomigne z ramami: „Ah, kaj bi s tem. Leta so tukaj. Svoj večer življenja preživljam na klopici pred marofom. No ja, rodila sem se v Gotovljah, tukaj sem živela in delala dolga desetletja ki pa se mi zdijo zdaj načuda kratka. Veste, dasiravno je življenje ena sama trnjeva pot, je navsezadnje zmeraj prekratko. Kar pomeni, sem delala, kar naprej delala. Menda ni njive v vasi, ki je ne bi z motiko pobožala, ne travnika, kjer ne bi sena in otavo sušila, ne gozda, kjer sem steljo v mreže vezala. Mož je bil mizar. Tudi on je garal, doma pa začuda strog, vrestrog. On oblič kladivo in žago, jaz motiko, grablje in vile. Z dvema paroma rok sva toliko prisluzila da sva kupila to domačijo, ki sem jo zdaj med otroke razdelila. Mislim, da me imajo radi, zagotovo me imajo...“

Devet ali deset otrok je povila in bila vsakemu nad vse skrbna mati. Čeprav so bili časi, ko je bila vsaka skorjica kruha še kako dragocena, mati Čremožnikova ni jenjala prej vihteti

svoj par žuljavih rok, da je vsa lačna otroška usta nasitila. In menda je ob vsakem rojstvu prevevala misel tehle stihov: Takrat, ko je prvič ročice razprl, takrat si v radosti plašno vztrepetala: Samo da mi ne bi, da ne bi umrl!

Vse je spravila h kruhu in tudi šolala jih je. In oba z možem sta jih učila, da naj navkljub skromnosti delavskega stanu z ravno hrbtnico stopijo v svet, zakaj ta svet je tudi njihov. Kar trije sinovi so odšli v gozdove in za vsakem odhodu je vztrepetala, stisnilo jo je pri srcu. Potem pa, ko je iz gozdov prišla vest, da naša vojska vse bolj zmaga, je bila mama na sinove ponosna, kakor je zapel pesnik Kajuh: „Sini moji, sini moji zlati, vsa bom še gladila po laseh? Če ne vrne se noben od treh, sini moji, moji trije fantje zlati, žalostna bo, a ponosna vaša mati!“

Vrnili so se in življenje v svobodi je tudi zanjo postalo lepše, mehkejše, varno in toplo. Z leti so pošle moči, a spomin na preteklost je še vedno živ. Rada stopi po poti skozi sadovnjak k cesti, pokramlja s sovaščanko, potem spet sede na klopco pred marof in čaka, da pridejo sinovi in hčere, čaka muke in vnukinje pa tudi pravnunčke. Številna je ta njena družina, tople oči božajo številna srca, uho prisluhne sinovom partizanom: „A želel bi, da ne utihne prej mi glas, dokler ti ne porečem: Glej, ta svet je tudi zate!“

-dk-

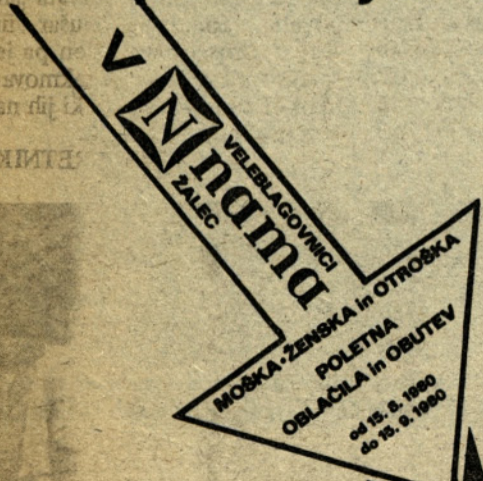
ZETEV BO KMALU KONČANA

Vse kaže, da je pšenica v Savinjski dolini kljub neugodnemu vremenu, dobro obrodila. Kmetovalci so zadovoljni tudi s pridelkom ječmena. Domala vso pšenico so poželi s kombajni. Le v obrobni krajih oziroma v hribovitih predelih naše občine kmetje žanjejo še s kosami in srpi.

ŽALSKA TRŽNICA

Žalski živilski trg je v teh dneh še kar dobro založen s sadjem. Cene so zadnji čas nekoliko popustile, zlasti še pri breskvah, ki jih prodajajo po 30 din za kilogram. Nekoliko se je pocenila tudi zelenjava. Razveseljivo je, da se zadnji čas pojavljajo med rednimi stoničarji tudi posamezne prodajalke z vrtno zelenjavo.

poletna razprodaja

cenejša za 30-40%

Odlikovani delavci Juteksa

Pred kratkim so v delovni organizaciji TT Juteks Žalec podelili 41 najprizadenejšim članom kolektiva državna odlikovanja. Odlikovanja je podelil v imenu predsednika skupščine občine Žalec, predsednik občinskega sindikalnega sveta Rafko Mlakar.

Odlikovanja so prejeli:

RED ZASLUG ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO:

1. BOŽIČ Karel
2. NOVAK Martin

RED DELA S SREBRNIM VENCEM:

1. APNAR Jože
2. COKAN Jože
3. ČATER Slavka
4. FIDERŠEK Frančiška
5. FIRŠT Anica
6. GROBELNIK Ivan
7. JOŠT Anica
8. LESJAK Anton
9. LESKOVŠEK Milica
10. MASTNAK Terezija
11. MOHORKO Elizabeta
12. NOVAK Kristina
13. PETRE Marija
14. POBORNİK Franc
15. POBBREŽNIK Marija
16. POBBREŽNIK Vincenc
17. ROZMAN Ana
18. STRNAD Ivanka
19. ŠKRABAR Jože
20. ŠRAMEL Karolina
21. ZAGORIČNIK Jožica
22. ŽAVSKI Frančiška

MEDALJA ZASLUG ZA NAROD:

1. FABJAN Ada
2. ŠTAMOL Ivan

MEDALJA DELA:

1. BOBOVNIK Matija
2. BOBOVNIK Nikola
3. DEDIĆ Hasan
4. DOLANC Marinka
5. FRANCE Erika
6. JAGORINEC Ivan
7. JAGORINEC Nada
8. KOS Franc
9. KRAMER Marta
10. KROŠELJ Karolina
11. PODMANICKI Majda
12. PULKO Gera
13. ŠLOGAR Angela
14. VODEB Antonija
15. ZEME Ljudmila

60-let na tuji zemlji

Rada bi ostala anonimna. Dela se ne sramuje, niti trnjeve življenjske poti, se manj stana, boji se ostrih in pikrih jezikov. Taka je ta naša Katica, ampak... Toraj, osebno ime zamolčimo in Katici predamo besedo. Prosim.

„...Rojena sem prvega maja leta 1915. Izhajam iz številne delavske družine, ki si je izbrala pots trebuhom zaskruhom po širni Savinjski dolini. Pravijo, da rajni oče ni znal drugega kot „otroke delat“. Pa pil in kadilje rad. Drobena mati je skrbela za enajst lačnih ust. Dan za dnem je hodila h kmetom v „tavr“, dva je menda kar na ozarrah rodila.

S petimi leti sem šla od doma. Nikoli več se nisem vrnila, veza s potujočim domom je bila za vselej prekinjena.

Najprej sem šla v reške hribe. Širne senožeti, prostorni gozdovi, strme njive in ozke steze, potem krave in voli, telčki in svinje, to je bil moj svet. Pet let sem imela posteljo v duplini pod veliko kmečko pečjo, dovršila sem tri razrede osnovne šole; nato sem povežala culo in pobegnila v dolino.

Braslovce so bile moja naslednja postaja, postala sem mala dekla na veliki kmetiji. Bilo mi je dobro: nad hlevom sem imela sobico in pri posebni mizi v veži vedno polno skledo; ko sem imela trinajst let, me je hotel izrabiti gospodar, pa sem ga z grabljami po glavi in pomoči ubežala v sosednjo vas. Vasi ne bi več naštevala, prepoznali bi me. Le to

lahko rečem, da sem bila dobro z zdravjem založena, uspešno sem končala osnovno šolo in delo na kmetiji me je veselilo; takrat niti pomislila nisem, da je biti dekla nizkoten poklic, čeprav sem često in često slišala stavek: To pa je naša nova dekla!

Bila sem dobro razvita in najbrž za sinove gospodarjev telesno mikavna. Pa me je poučila rajna Liza, prav tako večna popotnica s košem zdravilnih zelišč, da lahko zanosim, kako se bom z otrokom še težje prebijala skozi življenje, če pa se mi bo le kaj namerilo, potem naj: koj k njejs pridem; priznam, nekajkrat sem iskala pomoči. Še nekaj me je podučila: Povsod naj zahtevam, da bodo v delavsko knjižico zapisali, od kdaj do kdaj sem bila pri tem ali onem kmetu. Liza, stokrat ti hvala!

Ko se je pričela vojna, sem bila stara 26 let; takrat sem bila dekla na veliki kmetiji v bližini Žalca. Gospodar, simpatičen možakar, je najprej „hajlal“ na veliko, potem pa je Nemcem obrnil hrbet. Konec triinštiridesetega si je na kozolcu pod senom napravil bunker in v njem ostal vse do pomladi 1944. Z gospodinjo sva se previdno menjavali, zmeraj podnevi; še danes se čudim, da mi je srčno kar dobra gospodarica zaupala; oba sta pod rušo, zato lahko povem, da sem na kozolcu preživljala prvo in zares vročo ljubezen. Strašno sem si želela potomca, pa je bil rajni preveč razsoden...

Po čudnem naključju me je našla svoboda v Zgornji Savinjski dolini. Imela sem možnosti, da bi šla v tovarno, toda ljubezen do zemlje je bila v meni preglbokoko vsajena. Delala sem, kakor da so njive, travniki, gozdovi, hlevi, svinjaki in kozolci moja lastnina. Šla bi lahko na družbena posestva. Ni sne mikalo. S petinpetdesetimi leti sem se upokojila in to brez vsakih sitnosti. Pokojnina? Zadolvoljna sem. Imam garsoniero v bloku. Da, resnično sem zadovoljna. Moji? Vsi so pomrli, nimam sorodnikov, saj jaz jih ne poznam. Sem bolj samotarske narave, ne zaupam, čeprav često meni v škodo. O, stvarharim pa kar pridno. Stroji naredijo svoje, brez rok pa na nobeni kmetiji ne gre. In sploh nikjer. Včasih dobivam kar laskava vabila: „Tovarišica Katica, prosimo, pridite. In še celo „Gospa Katica, pridite, saj bomo plačali, pridite.“ In jaz grem, zdaj v to, zdaj v ono vas. Grem na njive in travnike, grem v gozdove in hlev. Povsod se srečno počutim. 60 let že gojim to ljubezen in samo smrt jo bo ugasnila.

Prvega maja pa ne grem nikamor. Zgodaj vstanem, počistim garsoniero, skuham močno kavo, sedim pri oknu, gledam na cesto, gledam proti reškim hribom, mislim na naše in na mojo prehojeno pot življenja. V meni se pretakata veselje in žalost in spet veselje; jočem pa ne, preveč sem kot otrok prejokala,“ je končala nekdanja dekla Katica, ki pa ni Katca temveč...?!

DRAGO KUMER

FOTOKRONIKA * FOTOKRONIKA

Takole so se fantje pomerili pri postavljanju hmeljev

Dan slovenskih hmeljarjev je privabil v Žalec in Braslovce številne hmeljarje. Skupina hmeljarjev prejema iz rok predsednika slovenske skupnosti za hmelj ing. Vinka Kolenca priznanja

V pisani povorki so mladi hmeljarji pokazali kaj znajo

V teh poletnih dneh je veliko Savinjecanov odšlo na letni dopust v obmorske kraje. Naš sodelavec T. Tavčar je prinesel tole sliko letovanja na Jadranu.

HITIJO, DA BI NADOKNADILI ZAMUJENO

Letos je kmetovalce dolgo pestilo slabo vreme, zato niso mogli pravočasno postoriti vseh del na poljih. Zetev se je že pričela pa so v hribih šele komaj posušili seno pa tudi povrtine je bilo treba rešiti pred plevelom.

KAKŠNI OBETI SADJARJEV

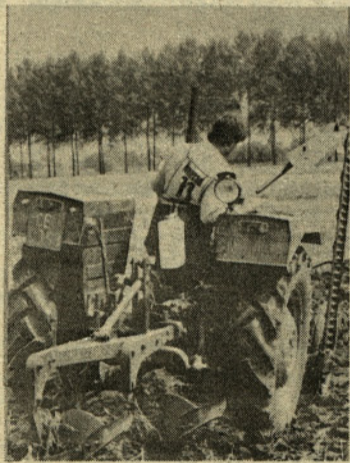
Letošnje jesen sadjarji v Sloveniji ne pričakujejo najboljše sadne letine. Pridelek je precej zmanjšalo neugodno vreme med cvetenjem, v zadnjem času pa je nekatere kraje prizadela tudi toča.

V Mirošanu po lanski rekordni letini pričakujejo srednje sdober pridelek jabolk in hrušk.

Uspeh traktoristov

Na osmem področnem traktorskem tekmovanju mladih združnikov, ki je bilo 1. avgusta v Šentrupertu in ob organizaciji mladih združnikov KK Hmezad Žalec, so imeli največ uspeha mladi tekmovalci naše občine. Tekmovali so v oranju, spretnostni vožnji in teoriji. V oranju je zmagal Vinko Zupanc iz Dobriše vasi, drugi je bil Ferdo Kunst iz Sp. Grušovelj, tretji pa Ciril Terglav prav tako iz Sp. Grušovelj. V spretnostni vožnji je zmagal Boris Serdoner iz Zg. Grušovelj pred Alojzom Rojnikom iz Sp. Grušovelj in Vinkom Zupancem iz Drešnje vasi. V teoriji je največ znanja pokazal Stanko Jezernik iz Založ pri Polzeli, sledita pa mu Zofka Blagotinšek iz Dobriča in Bernarda Kolar iz Polzele.

V skupni uvrstitvi je osvojil prvo mesto Vinko Zupanc, drugo Ferdo Kunst in tretje Ciril Terglav. Ekipno so zmagali mladi traktoristi iz Petrovc v

sestavi: Vinko Zupanc, Branko Arže nšek in Alojz Kramer. Druga je bila ekipa iz Šempetra, tretja pa iz Polzele. Najboljši so prejeli pokale in diplome.

Tekst in foto: T. TAVČAR

NOV MOST ČEZ SAVINJO

Z novim mostom čez Savinjo pri Kasazah so se slednjič uresničile večletne zahteve krajanov. Večji, pred leti zgrajen most na Savinji, je nekoliko krajši od starega, ki ga je odnesla voda in ob naletu visoke vode ni odražal nevarnosti pred poplavami. Z novim mostom pa je ta problem rešen.

Izgradnja mostu oziroma sanacija te točke je stala 7,7 milijona dinarjev, od tega znašajo združena sredstva žalske občine 3,2 milijona din, VS NIVO pa je prispevala 4,5 milijona dinarjev, vendar so tudi to sredstva občanov. Most je zgradila VS NIVO Celje en dan pred napovedanim rokom.

Tk.

IZLET JIM JE OSTAL V LEPEM SPOMINU

Pred kratkim je Društvo invalidov v Žalcu organiziralo izlet za težke invalide. Podobni izleti so postali že tradicija. Invalidi so bili povabila izredno veseli, saj je Društvo invalidov prevzelo vso skrb in odgovornost za vse udeležence ter tudi financiralo izlet iz lastnih skromnih sredstev za najtežje invalide. „Doživeli smo zares nadvse zanimiv izlet, ki nam bo ostal še dolgo v neizbrisnem spominu. Nihče, ki je zdrav, si ne more predstavljati, kako hudo in neprijetno je biti trajen invalid, ko nimaš več nobenega upanja, da se bo zdravje izboljšalo,“ nam je dejala udeleženka izleta Marija Vozličeva. Dejala je še, da je težko, ker se mora društvo invalidov trudoma prebijati skozi finančne težave in ne more večkrat na leto s podobnimi izleti razveseliti svojih najtežjih invalidov.

Udeleženci izleta se na tem mestu Društvu invalidov Žalec, posebej še prizadevnemu organizatorju izleta Francu Lužniku lepo zahvaljujejo za njihovo humano organizirano dejavnost, kajti omogočili so jim zares enkratno prijetno doživetje.

ŠPORTNIKI BAČKE PALANKE IN ZAGREBA

Od 2. do 12. avgusta so bili v Preboldu na pripravah rokometarji II. zvezne rokometne lige iz Bačke Palanke, pobratene občine Žalca. Prenočevali so v hotelu Prebold, trenirali pa so pri bazenu. Kot nam je povedal vodja tekmovanja Mirko Bobič, so bili zelo zadovoljni, saj so imeli na svojjo dovolj športnih objektov.

V Žalcu pa so bili na pripravah nogometarji I. zvezne lige iz Zagreba, ki so bili nastanjeni v hotelu Golding-Rubin. Tudi ti so bili s športnimi objekti zelo zadovoljni. Posebno so pohvalili nogometno igrišče.

T. TAVČAR

BREZPLAČNI TEČAJI – Smučarsko društvo v Preboldu je v teh dneh pripravilo tečaj za neplavalce v preboldskem bazenu. V prvem tečaju se je naučilo plavati 40 predšolskih otrok. Zanimivo je to, da je tečaj za otroke brezplačen. Po besedah sekretarja TKS Adija Vidmajerja se bo letos naučilo plavalnih veščin okoli 500 otrok v naši občini. Okrog 400 se jih bo v Izoli, kjer je šola v naravi za vse četrte razrede osnovnih šol v naši občini, okoli 100 pa v Preboldu. Na sliki: Skupina mladih plavalcev, ki je uspešno končala začetni tečaj plavanja v preboldskem bazenu, v ozadju pa so njihovi vaditelji in učitelji plavanja SD Prebold. (Tekst in foto: T. Tavčar)